TÜRK KLASİKLERİ

YUNUS EMRE

Şiirlerinden Seçmeler

Hz. YUNUS EMRE Şiirleri

KARA TOPRAĞIN ALTINDA
Teferrüç eyleyu vardım, sabahın sinleri gördüm Karışmış kara toprağa, şu nazik tenleri gördüm
Çürümüş, toprak olmuş ten, sin içinde yatar pinhan Boşanmış damariakmış kan, batmış kefenleri gördüm
Yıkılmış sinleri dolmuş, evleri belirsiz olmuş Kamu endişeden kalmış, ne düşvar halleri gördüm
Yaylalar yaylamaz olmuş, kışlalar kışlamaz olmuş Bar tutmuş, söylemez olmuş, ağızda dilleri gördüm
Kimisi zevk ü işrette, kimi saz ü beşarette Kimi bela vü mihnette, dün olmuş günleri gördüm
Soğulmuş şol kara gözler, belirsiz olmuş ay yüzler Kara toprağın altında, gül deren elleri gördüm
Kimisi boynunu eğmiş, tenini toprağa salmış Anasına küsüp gitmiş, boynun buranları gördüm
Kimi zari kılıp ağlar, zebaniler canın dağlar Tutuşmuş sinleri oda, çıkan tütünleri gördüm
Yunus bunu kanda gördü, gelip bize haber verdi Aklım vardı, bilim şaştı;nitekim şunları gördüm
HEY BENİM ÖMRÜM KUŞU
Hey benim ömrüm kuşu, kande varasın bir gün Ecel arayı görür, ele giresin bir gün
Gele göğsüne kona, tenin tutuşa yana Bir kadeh şerbet suna, içe kanasın bir gün
Görmeğe gelenleri, hal hatır soranları Sevgili yarenleri, görmez olasın bir gün
Yarenlerin geleler, seni tacilleyeler Soyalar donlarını, uryan olasın bir gün
Tap tımar eyle tene, yarar eyle bu cana Şol yılana çiyana, nasip olasın bir gün
Münkerle Nekir gele, gele karşında dura Dilince sual sora, cevap veresin bir gün
Aşık Yunus nidesin, acep kanda gidesin Erenler meclisine, girmez olasın bir gün
ACEP N'OLA BENİM HALİM

Bir korku düştü canıma, acep n'ola benim halim Derman olmaz ise bana, acep n'ola benim halim
Canım tenimden üzüle, gitmek yararı düzüle Bu suret nakşı bozula, acep n'ola benim halim
Dünya donların soyucak, yuyucu tenim yuyucak İletip kabre koyucak, acep n'ola benim halim
Eller gidip ben kalıcak, sinde yalnız olucak Münkerle Nekir gelicek, acep n'ola benim halim
Ne ayak tuta, ne elim, ne aklım kala, ne bilim Cevap vermez ise dilim, acep n'ola benim halim
Mezardan duru gelicek, hak terazi kurulacak Amelimiz görülecek, acep n'ola benim halim
Miskin Yunus eydür sözü, kan yaş ile dolu gözü Dergahına tutar yüzü, acep n'ola benim halim

BİR DEM GELİR

Hak bir gönül verdi bana, ha! demeden hayran olur Bir dem gelir şadan olur, bir dem gelir giryan olur
Bir dem sanasın kış gibi, şol zemheri olmuş gibi Bir dem beşaretten doğar, hoş bağ ile büstan olur
Bir dem gelir söyleyemez, bir sözü şerh eyleyemez Bir dem dilinden dür döker, dertlilere derman olur
Bir dem div olur ya peri, viraneler olur yeri Bir dem uçar Belkıs ile, sultan-ı ins ü can olur
Bir dem varır mescidlere, yüz sürer anda yerlere Bir dem varır deyre girer, İncil okur ruhban olur
Bir dem gelir İsa gibi, ölmüşleri diri kılur Bir dem girer kibr evine, Fir'avn ile Haman olur
Bir dem döner Cebraile, rahmet saçar her mahfile Bir dem gelir gümrah olur, miskin Yunus hayran olur

NE SÖYLERLER, NE BİR HABER VERİRLER

Yalancı dünyaya konup göçenler Ne söylerler, ne bir haber verirler
Üzerinde, türlü otlar bitenler Ne söylerler, ne bir haber verirler
Kimisinin üstünde biter otlar
Kiminin başında sıra serviler
Kimi masum, kimi güzel yiğitler
Ne söylerler, ne bir haber verirler
Toprağa gark olmuş nazik tenleri

Söylemeden kalmış, tatlı dilleri
Gelin, duadan unutman bunları
Ne söylerler, ne bir haber verirler
Yunus der ki, gör takdirin işleri
Dökülmüştür kirpikleri kaşları
Başları ucunda hece taşları
Ne söylerler, ne bir haber verirler

AŞIMA ZEHR-İ KATİL KATMIŞIM BEN

Bu ömrüm yok yere harc etmişim ben Canım gör nice oda atmışım ben
Kimse kimesneye etmemiş ola Anı kim kendime ben etmişim ben
Amelim rahtını, derdim götürdüm Kamu assım, ziyana satmışım ben
Cihanda bir sınık saksıdan ötrü Güherlerim ziyana satmışım ben
Amelim her ne ki varsa riyadır Acep ihlası ne unutmuşum ben
Giceye eresini kimse bilmez Tul-i emel başın uzatmışım ben
Dügeli ömrümü, harcına sürdüm Ziyandan bellidir, ne utmuşum ben
Aguya bal deyu parmak uzattım Aşıma zehr-i katil katmışım ben
Biçare Yunus'un çoktur günahı Hakkın dergahına yüz tutmuşum ben

AYRUK GERİ GELMEYESİN

Yok yere geçirdim günü, ah nideyim ömrüm seni Geldin geçtin bilmedim, ah nideyim ömrüm seni
Seni bahaya almadım, anın çün kadrin bilmedim Sana vefadar olmadım, ah nideyim ömrüm seni
Ömrüm ipi üzüleser, suret nakşı bozulasar Hayrım şerrim yazılasar, ah nideyim ömrüm seni
Ayruk geri gelmeyesin, gelip beni bulmayasın Bu devranı sürmeyesin, ah nideyim ömrüm seni
İşte koyup gidisersin, beni garip edisersin Kara yere girisersin, ah nideyim ömrüm seni
Hani seninle olduğum, şad olubeni güldüğüm Ya son ucu yad olduğum, ah nideyim ömrüm seni
Miskin Yunus gidisersin, acep sefer edisersin Ettiklerin bulusarsın, ah nideyim ömrüm seni

ELİF'TEN BE'Yİ BİLMEYEN

Vaktinize hazır olun, ecel vardır, gelir bir gün Emanettir kuşça canın, , issi vardır, alır bir gün

Nice bin kere kaçarsan, yedi deryalar geçersen Pervaz uruben uçarsan, ecel seni bulur bir gün
İşbu meclise gelmeyen, anup nasihat almayan Elif'ten be'yi bilmeyen, okur kişi olur bir gün
Tutmaz olur tutan eller, çürür şol söyleyen diller Sevip kazandığın mallar, varislere kalır bir gün
Yunus Emre'm bunu söyler, aşkın deryasını boylar Şol yüce köşkler, saraylar, viran olur kalır bir gün
GÜNDÜZLERİ OLMUŞ GECE
Yer yüzünde gezer idim, uğradım milketler yatır Kimi ulu, kimi kiçi, key kuşağı berkler yatır
Kimi yiğit, kimi koca, gündüzleri olmuş gece, Kimi derviş, kimi hoca, mümin muhakkikler yatır
Doğru varırdı yolları, kalem tutardı elleri Bülbüle benzer dilleri, danişment alimler yatır
Ulu, kiçi ağlamışlar, server yiğitler komuşlar Baş ucunda yay asmışlar, dökülüben oklar yatır
Atalarının izi tozlu, enginleri dürlü donlu Hüküm eder ay ü güne, şol usullü beyler yatır
Elleri dürür kınalı, hem karavaşlu dayelu Karga gibi kara saçlı, gül yüzlü hatunlar yatır
Uşacıklar, oğlancıklar, oynar güler bülbül gibi Ayrılmışlaranaları, sinlerini bekler yatır
El bağlamışlar kamusu, hak Çalaptandır umusu Düğürlü kızdır kimisi, alınmadık haklar yatır
Yunus bilmez kendi halin, Hak Çalap söyletir dilin Bir nicesi yeni gelin, ak değirmi yüzler yatır
GELEN GEÇER, KONAN GÖÇER
Bu dünya kimseye kalmaz, anadur ölümün zinhar Kaçan kimse gider gelmez, anadur ölümün zinhar
Gelen geçer, konan göçer, nasip oldukça yer içer Ecel ömre kefen biçer, anadur ölümün zinhar
Üstüne çün çöker dağlar, ecel gelir dilin bağlar Kalır bu bahçeler bağlar, anadur ölümün zinhar
Kefen donun ola toprak, bitiser üstünde yaprak Dola gözlerine toprak, anadur ölümün zinhar

Nice cem'ettin ise mal, alır varislerin filhal Sinde sen çekersin vebal, anadur ölümün zinhar
Pes anı sanma malındır, haram ise vebalindir Helal ise sualindir, anadur ölümün zinhar
Kalır ayruklara malın, seninle gider amalin İrişmez bir pula elin, anadur ölümün zinhar
Geri gelmez varan anda, kalır ol karannu sinde Sevap işleyu gör bunda, anadur ölümün zinhar
Günahkarsın günahın çok, günah için bir ahın yok Varacak gayrı rahın yok, anadur ölümün zinhar
Yunus tak boynuna bendi, sonra halka ver bu pendi Cihandan kes bu payvandı, anadur ölümün zinhar
BENCİLEYİN GÜLMEDİK BAŞ
Yürü fani dünya, sana gelende gülmüş var mıdır Bencileyin gözü yaşlı, ağlayu kalmış var mıdır
Söylerim bilmezem sözü'm, yürürüm görmezem özüm Bir oldu gecem gündüzüm, hiç böyle olmuş var mıdır
Benim baştan yüreğim baş, göz yumuldu çekildi kaş Bencileyin gülmedik baş, cihana gelmiş var mıdır
Döğdüm başım taşlar ile, kan akıttım yaşlar ile Yarenler kardeşler ile, candan ayrılmış var mıdır
Ahır halkla helallaşıp, her biriyle esenleşip Bencileyin aklı şaşıp, ağlayu kalmış var mıdır
Bunca zamanlar bilişip, ahır dönüp ayrılışıp Böyle bir dertlere düşü'p, odlara yanmış var mıdır
Kanda yürüsem inlerim, hiç sesin gelmez dinlerim Gelesin deyu gözlerim, gidende gelmiş var mıdır
Bu söylediğim sözleri, dertliler için söylerim Acep bu benim sözümden, haberim almış var mıdır
A dostlar esenleşelim, tuz ekmek helallaşalım Ta ölünce ağlaşalım, ağlayıp gülmüş var mıdır
Ağlayıp bulmadım çare, çok yalvardum Peygambere Yunus gibi yüzü kare, cihana gelmiş var mıdır
BIRAK İKİLİĞİ
Sen sende iken menzil alınmaz Bahri olmadan gevher bulunmaz
Er açtı yolu ayan eyledi Tolun ay doğdu, hergiz tolunmaz
Er manasından, almayan cahil Taştandır bağrı hergiz delinmez

Er urdu yare, zahmi belirmez Var! Bu yareme, merhem bulunmaz
Mağripten maşrik erin gözüne Ayan görüne perde olunmaz
Ko ikiliği, gel birliğe yet Bir olan canlar ayrı dölenmez
Yunus, ver canını hak yoluna Can vermeyince canan bulunmaz

SENİN KOKUN DUYDU CANIM

İlahi bir aşk ver bana, kandalığım bilmeyeyim Yavu kılayum ben beni, isteyuben bulmayayım
Al gider benden benliği, doldur içime şenliği Bu dünyada öldür beni, varıp anda ölmeyeyim
Şöyle hayran eyle beni, bilmeyeyim dünden günü Daim isteyeyim seni, ayruk nakşa kalmayayım
Senin kokun duydu canım, terkini urdu cihanın Hergiz belirmez mekanın, seni kande isteyeyim
Aşkın bir od urdu cana, üs yürürem yana yana Ciğerim gark oldu kana, nice zari kılmayayım
Ko ben yanayım tüteyim, bülbül olayım öteyim Dost bahçesinde biteyim, açıluben solmayayım
Halim getirsem dile, kim bana söğe, kim güle Bari yanayım dert ile, ben dillere gelmeyeyim
Mansur um çek dara beni, ayan göster anda seni Kurban kılayum bu canı, aşka münkir olmayayım
Aşktır bu derdin dermanı, aşk yolunda verem canı Yunus Emre eydür bunu, bir dem aşksız olmayayım

SORARLAR BİR EYYAM GELİR

Bir gün senin defterini dürerler bir eyyam gelir Kamu aklını başına dererler bir eyyam gelir
Tevhide uydur sözünü, mevlaya döndür yüzünü Eynine kefen bezini, sararlar bir eyyam gelir
Azrail ala canını unuttura her sanını Kara toprağa tenini, kararlar bir eyyam gelir
Tenha kabrinde kalıcak, amellerin arz olucak Mahşer yerine yalıncak, sürerler bir eyyam gelir
Yunus eydür evvel baştan, ayırır seni kardaştan Ne ettin kurudan yaştan, sorarlar bir eyyam gelir

ŞOL KAHR İLE KAZANDIĞIN

Ey dünyayı seven kiş'i, bir gün koyup gitmek gerek Senin dileğinle değil, naçardır, ne etmek gerek

Gözün ile gördüğünü, şol hasretin olanları Akil isen an bunları, her kimseyi anmak gerek
Şol kahr ile kazandığın, bir gün kalısar körlüğe Şol mal ki körlüğe kalır, şaylığa harc etmek gerek
Kudret kandilinden senin, destur ile indi canın Bir gün geri gel deniser, şol sözü işitmek gerek
Ne hak buyruğun tutarsın, ne kul sözün işidirsin Hiç bilmezsin ma'na nedir, nedilde çağırmak gerek
Uydun bu nefsin sözüne, battın günah denizine Çirk getirdin can yüzüne, tövbeteğin tutmak gerek
Yunus;şimdi sen dil ile, ben Hakkı severim deme Ol padişah hazretine, görklü meta'iltmek gerek

GER TAŞ İSEN ERİYESİN

Sana ibret gerek ise, gel göresin bu sinleri Ger taş isen eriyesin, bakıp görücek bunları
Şunlar ki çoktur malları, gör nice oldu halları Son ucu bir gömlek imiş, anında yoktur yenleri
Kani mülke benim deyen, köşk ü saray beğenmeyen Şimdi bir evde yaturlar, taşlar olmuş üstünleri
Bunlar geri gelmeyeler, zühd ü taat kılmayalar Bu beyliği bulmayalar, zira geçti devranları
Kani ol şirin sözlüler, kani ol güneş yüzlüler Şöyle kaybolmuş bunlar, hiç belirmez nişanları
Bunlar bir vakt beyler idi, kapıcılar korlar idi Gel imdi gör, bilmeyesin, bey hangidir ya kulları
Ne kapı vardır giresi, ne yemek varır yiyesi Ne ışık vardır göresi, dün olmuştur gündüzleri
Bir gün senin dahi Yunus, benim dediklerin kala Seni dahi böyle ide, nitekim etti bunları

KABRE VARDIĞIM GECE

Ya Rab n’ola halim, kabre vardığım gece Eyi olmazsa amelim, kabre vardığım gece
Ya Rabbena yandırma, günahlara bandırma Çırağım söğündürme, kabre vardığım gece
Ya Rabbena hayr eyle, Muhammed’e yar eyle Kabrimizi nur eyle, kabre vardığım gece

Ya Rabbena tuş eyle, imanı yoldaş eyle Muhammed’e eş eyle, kabre vardığım gece
Ya Rabbena şaşırtma, yüzüm üzre düşürtme Zebaniler üşürme, kabre vardığım gece
Ya Rabbena eşimden, eşimden yoldaşımdan Aklı alma başımdan, kabre vardığım gece
Derviş Yunus’un sözü, kan ağlar iki gözü Mahrum eyleme bizi, kabre vardığım gece
YÜZ BİN PEYGAMBER
Hor bakma sen toprağa, toprakta neler yatur Kani bunca evliya, yüz bin Peygamber yatur
Cennette buğday yiyen, gaflet gömleğin giyen Hem dünyaya meyleden, Adem Peygamber yatur
Arkasiyle kum çeken, göz yaşıyle yuğuran Kabeye temel kuran, Halil Peygamber yatur
Vücudunu kurt yiyen, kurt yedikçe şükreden
Belalara sabreden, Eyyup Peygamber yatur
Balık karnında yatan, deryaları seyreden
Kabak kökün yastanan, Yunus Peygamber yatur
Kuyuda nihan olan, kul deyüben satılan Mısır’a sultan olan, Yusuf Peygamber yatur
Yusuf’un yavu kılan, kurt ile davi kılan Ağlayıp göğsüz kalan, Yakup Peygamber yatur
Asasın ejder eden, bahre urup yol eden Fir’avnı helak eden, Musa Peygamber yatur
Ol Allahın habibi , dertlilerin tabibi Enbiyalar serveri, Resul Muhammed yatur
Hayber kal’asın yıkan, kafiri oda yakan Şahinler gibi bakan, Ali gibi er yatur
Ata ana gülleri, Kur’an okur dilleri Fatm’ana oğulları;Hasan, Hüseyin yatur
İğnesin suya atan, balıklara getirten Tacın tahtın terkeden, İbrahim Ethem yatur
Gündüzler saim olan, geceler kaim olan Ariflerin sultanı, Bayzit Bestami yatur
Hakikat erleri, geçti dünyadan, her biri Konyada;ol Mevlana Hüdevandigar yatur

Çoktur Hakkın has kulları, fikr eyle bunları Saysam erenleri, görsen ne sultanlar yatur
Yunus sen de ölürsün, kara yere girersin Kara yer altında, çok günahkar kullar yatur

EVLİYALAR ALAN DÜNYASIN

Bilirim seni yalan dünyasın Evliyaları alan dünyasın
Kaçan kurtulsa kuş kurtulaydı Şahin kanadın kıran dünyasın
Sevdiğim aldın beni aldattın Dönüp yüzüme gülen dünyasın
Süleyman tahtın sen viran kıldın Masumlar boynun buran dünyasın
Dünya, bununla yedi gez doldu Ahır bizden de kalan dünyasın
Aşık Yunus, sema'la çarh urur Bu çarhımızı bozan dünyasın

GEÇER BU EYYAMLAR

Zikrullah eyleyip tevhit etmeğe Geçer bu eyyamlar, ellere girmez
Hakkın doğru yollarına gitmeğe Geçer bu eyyamlar, ellere girmez
Sen asan et doğru yolca gitmeğe
Varıp anda, kara yere yatmağa
Geceler supha dek, tevhit etmeğe
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez
Aldatmasın seni dünya sefası
Giyesin kefen, koyasın libası
Vücudun şehrinde, ruhun hüması
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez
Türlü donlar ile, kendin bezersin
Kitaplar okuyup, sözler yazarsın
Bildim dersin, niçil gafil gezersin
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez
Yunus eydür, gelin imdi kardaşlar
Dökelim gözümüzden kanlı yaşlar
Nasihatim budur size dervişler
Geçer bu eyyamlar, ellere girmez

BENİ İRŞAT EDEN

Ağla gözüm ağla, gülmezem ayruk Gönül dosta gider, gelmezem ayruk
Ne gam bunda bana, bin gez ölürsem Anda ölüm olmaz, ölmezem ayruk
Yansın canım, yansın aşkın oduna Aksın kanlı yaşım aksın, silmezem ayruk

Göyündüm aşk ile, ta kül olunca Boyandım rengine, solmazam ayruk
Beni irşat eden mürşid-i kamil Yeter, bir el almazam ayruk
Varlığım yokluğa denişmişem ben, Bugün, cana, başa kalmazam ayruk
Fenadan bekaya göç eyler olduk Yüneldim şol yola, dönmezem ayruk
Muhabbet bahrinin gavvası oldum, Gerekmez, Ceyhuna dalmazam ayruk
Dilerim fazlından ayırmayasın Hocam, senden özge sevmezem ayruk
Söyler aşık dilinden bunları Yunus Eğer aşık isem, ölmezem ayruk
DAĞLAR İLE, TAŞLAR İLE
Dağlar ile, taşlar ile çağırayım Mevlam seni Seherlerde kuşlar ile, çağırayım Mevlam seni
Sular dibinde mahi ile, sahralarda ahu ile Aptal olup "Ya Hu" ile, çağırayım Mevlam seni
Gök yüzünde İsa ile, Tur dağında Musa ile Elimde asa ile, çağırayım Mevlam seni
Derdi öküş Eyyup ile, gözü yaşlı Yakup ile Ol Muhemmed mahbub ile çağırayım Mevlam seni
Hamd ü şükrullah ile, vasf-ı Kulhüvallah ile Daima zikrullah ile, çağırayım Mevlam seni
Bilmişim dünya halini, terk ettim kıyl ü kalini Baş açık ayak yalın, çağırayım Mevlam seni
Yunus okur diller ile, ol kumru bülbüller ile Hakkı seven kullar ile, çağırayım Mevlam seni
SON UCU
Sen bu cihan mülkünü Kaftan kafa tuttun tut Ya bu alem malını oynayuben yuttun tut
Süleyman'ın tahtına şah olup oturdun bil Dive, periye düpdüz hükümleri ettin tut
Fir'avn'ın hazinesin, Nüşirevan'ın genciyle Karun malına katıp, sen malına kattın tut
Bu dünya bir lokmadır, ağzında çiğnenmiş bil Çiğnenmişe ne yutmak, ha sen anı yuttun tut
Ömrün senin ok bigi, yay içinde dopdolu Dolmuş oka ne durmak, ha sen anı attın tut

Her bir nefes kim gelir, keseden ömr eksilir Çün kese ortalandı, sen anı tükettin tut
Çün denize gark oldun, boğazına geldi su Deli gibi talpınma, ey biçare battın tut
Ölüm vardır bilirsin, varıp gafil olursun Kamulardan ayrılıp, varıp sinde yattın tut
Yüz yıllar hoşluk ile, ömrün olursa Yunus Son ucu bir nefesdir, geç andan unuttun tut

BİR SAKİDEN İÇTİM ŞARAP

Bir sakiden içtim şarap, Arştan yüca meyhanesi Ol sakinin mestleriyiz, canlar anın peymanesi
Bir meclistir meclisimiz, anda ciğer kebap olur Bir şem'dir bunda yanar, güneş anın pervanesi
Aşk oduna yananların, külli vücudu nur olur Ol od bu oda benzemez, hiç belirmez zebanesi
Andaki mest olanların, olur Enelhak sözleri Hallac-ı Mansur gibidir en kemine divanesi
Ol meclisin bekrileri, ol şah Ethem gibidir Yüzbin olur her köşede, Belh şehrinin viranesi
Ey sat hezaran Bayezıt, anda muganniler çalar Ütrük nefsek teal olur, ol çalgının teranesi
Yunus bu cezbe sözlerin cahillere söylemegil Bilmez misin cahillerin nice geçer zemanesi

ÇIRAĞIMA KASTEDENİN

Aşkın odu düştü cana, eritti yürek yağını Kesti hevasetin kökün, oda yandırdı bağını
Kazdı kahır kazmasiyle, canda cefa ocağını Çaldı nefsin boynuna himmet eri bıçağını
Himmet suyu ile yudu, gönlün evin ap arıca Hizmet kapısından, ana sundu şükür ayağını
Her kim bize yanı yanar, Hak dileğin versin ana Urmaklığa kastedenin düşem öpem ayağını
Kim bize taş atar ise, güller nisar olsun ana Çırağıma kastedenin Hak yandırsın çırağını
Miskin gönlün, aşk elinden iki büküldü vücudu Tövbe kapısından, sundum ana iman dayağını

Gel imdi miskin Yunus, hevaseti elden bırak Çalabım, sen ruzi eyle bizi, kanaat bucağını

DÜNYAYA ÇOK GELİP GİTTİM

Beni bunda veribiyen, bilir ne işe geldim Kararım yok dünyada, giderim yumuşa geldim

Dünyaya çok gelip gittim, erenler eteğin tuttum Kudret ününü işittim, kaynayuben cuşa geldim

Sert söz ile gönül yıktım, od oldum canları yaktım Sırrımı aleme çaktım, bu halka temaşa geldim

Aşık oldum şol ay yüze, nisar oldum bal ağıza Nazar kıldım kara göze, siyah olup kaşa geldim

Ben oldum İdris terzi, Şit oldum dokudum bezi Davud'un görklü avazı, ah edip nalişe geldim

Musi oldum Tur'a vardım, koç oldum kurbana geldim Ali olup kılıç saldım, meydana güleşe geldim

Ay oldum aleme doğdum, bulut oldum göğe ağdım Yağmur olup yere yağdım, nur olup güneşe geldim

Kal-ü kıylden geçenlere, yolda gözün açanlara Anlayuben seçenlere, vakıa olup düşe geldim

Benim ol dertler dermanı, benim ol marifet kanı Benim Musi-i-İmrani, Tur dağında aşa geldim

Yolum sana oldu durak, sabakın söyleyendir Hak Yunus Emre'm dilinde, Hak olup dile düşe geldim

KAPIDA KALDI ŞERİAT

Aşk imamdır bize, gönül cemaat
Kıblemiz dost yüzü, daimdir salat
Dost yüzün görücek, şirk yağmalandı
Anınçün, kapıda kaldı şeriat
Gönül secde kılar, dost mihrabında
Yüzün yere vurup, kılar münacat
Kim ola dost ile, bu demde halvet
Şeriat der, sakın şartı bırakma
Şart ol kişiye kim, ede hiyanet
Erenler nefesidir devletimiz
Anınla fitneden olduk selamet
(Beli) kavlin dedik evvelki demde
Henüz bir demdir, ol vakt ü bu saat

Derildi beşimiz, bir vakte geldi
Beşi bir eyleyip, kim kıla taat
Biz kimse dinine hilaf demezüz
Din tamam olıcak doğru muhabbet
Doğruluk bekleyen dost kapısında
Gümansız ol bulur ilahi devlet
Yunus ol kapıda kemine kuldur
Ezelden ebede dekdür bu izzet

GAYRİ YÜZE NİCE BAKAR

Acep değil deli olsa aşk oduna yanan kişi Aşka yakın yürümesin iyi adın sanan kişi
Kim sakınır iyi adın, bıraksın elden aşk odun Tezcek yoldurur kanadın, daldan dala konan kişi
Saldı beni uzak yola, şol gözlerim dola dola Dertli halinden ne bile, yüreği sağ olan kişi
Aşıklar geçer arından, dönmez olur ikrarından Şimdi ayrılmış yarından, yalan dava kılan kişi
Yürek yanar, yaşım akar, şu gözlerim yola bakar Gayri yüze nice bakar, Hak cemalin gören kişi
Gözüm pınar olmuş akar, şol zarim ki Arşa çıkar Mahv eyleyip varın yakar, masivayı koyan kişi
Yunus kodu yola başı, urur müddeiler taşı Hiçtir münafıkın işi, gelsin aşka doyan kişi

YETMİŞ İKİ MİLLETTE

Gayrıdır her milletten bu bizim milletimiz Hiç dinde bulunmadı, din ü diyanetimiz
Bu din ü diyanette, yetmiş iki millette Dünya vü ahirette, ayrıdır ayatımız
Tahir suya banmadan, el ayak deprenmeden Baş sücuda inmeden, kılınır taatımız
Ne rüku vardır, ne sücut, ne kıble vardır, ne mescit Daima ol dostla becit olur münacatımız
Gerek Kabeye varalım, gerek mescide girelim Gerek su ile yunalım, çün bile illetimiz
Su ne kadar arıda, yavuz huyun bile Meğer bizi pak ide, Haktan inayetimiz

Kimin sırrın kim bile, çün erilmez bu hale Yarın ana belli ola, Müslüman mürtedimiz
Yunus canı yenile, kim dostluğun anıla Ansızın bir ün gele, bilesin kudretimiz

İNCİL İLE KUR'ANI

Mana denizine daldık, vücut seyrini kılduk İki cihan serteser, cümle vücutta bulduk
Gece ile gündüzü, gökte yedi yıldızı Levhte yazılan sözü, cümle vücutta bulduk
Musa'nın çıktığı Tur'u, gökteki Beytülmamuru İsrafil'deki Suru, cümle vücutta bulduk
Tevrat ile İncil'i, Furkan ile Zebur'u Kur'andaki Ayeti nuru, cümle vücutta bulduk
Yüce görünen gökleri, göklerdeki melekleri Yetmiş bin hicapları, cümle vücutta bulduk
Yedi göğü, yedi yeri, bu dağları, denizleri Uçmak ile Tamu'yu, cümle vücutta bulduk
Yunus'un sözleri hak, cümlemiz dedik sadak Kanda istersen anda bak, cümle vücutta bulduk

KAÇAN SUNA AZRAİL EL

Acep değil senin için, bir can feda kılur isem Senin varlığın can yeter, hoştur cansız kalır isem
Senin derdin olmasa sözüm acep kelecidir Ne canım var, ne eydürem bir dem sensiz olur isem
Nice ki ben seni sevem, ecel eri ermeyiser Kaçan suna Azrail el, ben seni canlanır isem
Ger suretim düşer ise, nice zeval ere bile Ol kadimi kimse venin, nice düşüp durur isem
Dahi Elestü belirmeden, ben aşıktım sen Maşuk Gözüm yüzüne tutam, yüz bin kaba girer isem
Dahi cihana gelmeden, canım seni sever idi Minnet değil Yunus, sana nice tapu kılur isem

DEĞİLİM KAL Ü KIYLDE

Canem ben andan ezeli eşip geldim Aşkı kılavuz tutup, ol yola düşüp geldim
Değilim kal ü kıylde, ya yetmiş iki dilde Yad yok bana bu elde, anda bilişip geldim

Geçtim hotbin elinden, el çektim düğelinden Ol ikilik belinden, birliğe bitip geldim
Dört kişidir yoldaşım, vefadar razdaşım Üçle hoştur başım, birini buşup geldim
Ol dördün birisi can;biri din, biri iman Biri nefsimdürür düşman, yolda savaşıp geldim
Bir kılı kırk yardılar, birin yol gösterdiler Bu mülke gönderdiler, ol yola düşüp geldim
Aşk şarabından içtim, on sekiz ırmak geçtim Denizler bendim deştim, ummandan taşıp geldim
Ben andan geldim bunda, yine varurem anda Ben ana varasımı anda danışıp geldim
Azrail ne kişidir, kast idesi canıma Ben emanet issi ile, anda bitirişüp geldim
İmdi Yunus'a ne gam, aşık melamet bednam Küf rüm imana şol edem, anda denişip geldim

OL SAHİB-İ KUR'AN BENEM

Ol kadir-i kün feyekün, lütf edici Sübhan benem Kesmeden rızkını veren, cümlelere Sultan benem
Nutfeden adem yaratan, yumurtadan kuş türeten Kudret dilini söyleten, zikr eyleten Sübhan benem
Kimisini zahit kılan, kimisine füsk işleten Ayıplarını örtücü, ol delil ü bürhan benem
Benem ebet, benem beka, ol kadir-i hak mutlaka Yarın hızır ola saka, anı kılan gufran benem
Ete;deri sügük çatan, ten perdelerini tutan Kudret işim çoktur benim, hem zahir ü ayan benem
Hem batınem hem zahirem, hem evvelem, hem ahırem Bu cümlesini yaratıp, tertip eden Yezdan benem
Yoktur anda tercüman, andaki iş bana ayan Bin bir adı vardır Yunus, ol sahib-i Kur'an benem

YUSUF BULUNUR KEN'AN BULUNMAZ

Bir ne derttir ana derman bulunmaz Ya bu ne yaredir zahmı belirmez
Yitürdüm Yusuf'um Ken'an elinde Yusuf'um bulundu, Ken'an bulunmaz
Beyim arif isen, var sen yolunca Bunda başlar yiter, kanlar sorulmaz
Manisiz kişiden hiç nesne gelmez Kovası yok kuyudan su çekilmez

Kuyu cismindürür mani kovası Çekerler kovayı suyu belirmez
Erenler kapısı, mürüvvet kapısı Sıtk ile gelenler, mahrum gülünmez
Yunus bu manide gark oldu gitti Geri gelmekliğe aklı belirmez

SENSİN BİZE BİZDEN YAKIN

Sensin bize bizden yakın, görünmezsin hicap nedir Çün aybı yok görklü yüzün, üzerinde nikap nedir
Sen eyittin ey Padişah, yehdillahü limen yeşa Şerikin yok senin haşa, şuçlu kimdir ikap nedir
Levh üzere kimdir yazan, azdıran kim, kimdir azan Bu işleri kimdir düzen, bu suale cevap nedir
Rahimdürür senin adın, rahimliğin bize dedin Mürşitlerin mücdeledi, lataknetu hitap nedir
Bu işleri sen bilirsin, sen verirsin, sen alırsın Ne kim kıldım çün bilirsin, ya bu soru hisap nedir
Kani bu mülkün sultanı, bu ten ise kani canı Bu göz görmek diler anı, bu mebde ü mead nedir
Yunus bu göz anı görmez, görenler hot haber vermez Bu menzile akıl ermez, bu kovduğun serap nedir

CANA KIYAN GELSİN

Bugün sohbet bizim oldu, bize bizim diyen gelsin Bu aşk zehrin seve seve içübeni kanan gelsin
Bugün meydan-ı aşk içre, çağırıp bir ün eyledim Müezzinlik bizim oldu, imam olduk uyan gelsin
Kanaat hırkasın geydim, selamet başını çektim Melamet gömleğin biçtim, arif olup giyen gelsin
Bu ummanda delim gevher;eğerçi var, ele girmez Bahası candır alınmaz, bugün cana kıyan gelsin
İşit derviş bu sözümü, ne etmişem kendüzümü Hiçe satmışam özümü, bu cefaya doyan gelsin
Suret nakşın yumak ile, gönül milki temiz olmaz Akıp rahmet suyu çağlar, gönül çirkin yuyan gelsin
Yunus Emre anı görmüş, eline bir divan almış Alimler okuyamamış, bu manadan duyan gelsin

CANI YAĞMAYA VERDİK

Niderüz biz hayat suyun, canı yağmaya verdik Cevherleri sarraflara, madeni yağmaya verdik

Benim ol bezirgan kim, hiçbir assı gözetmedim Çünki assıdan da geçtik, ziyanı yağmaya verdik
Bu yolun arif leri geçirmezler her metaı Biz şöyle uryan gideriz, cihanı yağmaya verdik
Küfür ile iman dahi, hicap imiş bu yolda Safalaştık küfürle, imanı yağmaya verdik
Senlik benlik olucağız, iş ikilikte kalır Çıktık ikilik evinden, sen beni yağmaya verdik
Bu bizim pazarımızda, yokluk olur müşteri Geçtik bitmez sağınçtan, zamanı yağmaya verdik
Payanlı devr ü zaman, nice anlasın Yunus'u Payansız devre erdik, devranı yağmaya verdik
HAKİKATİN KAFİRİ
Söylememen harcısı, söylemeğin hasıdır Söylemeğin harcısı, gönüllerin pasıdır
Gönüllerin pasını ger sileyim der isen Şol sözü söylegil kim, ol söz hülasasıdır
Kulil hak dedi Çalap, sözü doğru deyene Bugün yalan söyleyen, yarın utanasıdır
Cümle yaradılmışa, bir göz ile bakmayan Şer'in evliyasıysa hakikatte asidir
Şeriat haberini şerh ile eydem işit Şeriat bir gemidir, hakikat deryasıdır
Ol geminin tahtası ne denlu muhkem ise Deniz mevci kati olucak uşanasıdır
Bundan içeru haber işit, edeyin ey yar Hakikatin kafiri, şer'in evliyasıdır
Biz talib-i ilmiz, aşk kitabın okuruz Çalap müderris bize, aşk hot medresesidir
Evliya safa nazar ideli günden beru Hasıl oldu Yunus'a her ne kim olasıdır
HURİ İLE GILMANI
Ben dervişim deyene, bir ün edesim gelir Seğirdüben sesine, varıp yetesim gelir
Sırat kıldan incedir, kılıçtan keskincedir Varıp anın üstüne, evler yapasım gelir

Altında gayya vardır, içi nar ile pürdür Varuben ol gölgede, biraz yatasım gelir
O da gölgedir deyu, ta'n eylemen hocalar Hatırımız hoş olsun, biraz yanasım gelir
Ben günahımca yanam, rahmet suyunda yunam İki kanat takınam, biraz uçasım gelir
Andan Cennete varam, Cennette huriler görem Huri ile gılmanı, bir bir koçasım gelir
Derviş Yunus bu sözü, eğri büğrü söyleme Seni sigaya çeker, bir Molla Kasım gelir

SUÇUMU ÖRTER HIRKAM

Ey bana derviş diyen, nem ola derviş benim Ya bu adıma layık, hani elimde iş benim
Derviş derler adıma, bakarlar suratıma Bilmezler ki dirliğim, külli sitayiş benim
Dil ile şeyhim ulu, yolda aludan alu Aklım evi kaygılı, nefsim asayiş benim
Sureti güler halka, ya kani kulluk Hakka Bu dirliğime bak a, hem işim yanlış benim
Kendi izimi bilirem, saluslanuben yürürem Buğz ü kibr ü adavet, gönlümü almış benim
Suçumu örter hırkam, dirliğim cümlesi ham Bir gün yırtılısar perdem, zehi düşvar iş benim
Derviş neye dolundum, ulu suçta bulundum Yunus umduğum Haktan, ol rahmet imiş benim

GÖZ AÇIP YUMMUŞ GİBİ

Geldi geçti ömrüm benim, şol yel esip geçmiş gibi Hele bana şöyle gelir, şol göz açıp yummuş gibi
İşbu söze Hak tanıktır, bu can gövdeye konuktur Bir gün ola çıka gide, kafesten kuş uçmuş gibi
Miskin adem oğlanını, benzetmişler ekinciye Kimi biter, kimi yiter, yere tohum saçmış gibi
Bu dünyada bir nesneye, yanar içim, göyner özüm Yiğit iken ölenlere, gök ekini biçmiş gibi
Bir hastaya vardın ise, bir içim su verdin ise Yarın anda karşı gele, hak şarabın içmiş gibi

Bir miskini gördün ise, bir eskice verdin ise Yarın anda karşı gele, hulle donun biçmiş gibi
Yunus Emre, bu dünyada, iki kişi kalır derler Meğer Hızır İlyas ola, ab-ı hayat içmiş gibi
AŞKIN İLE MEST OLALI
Aşkın şarabın içeli kandalığım bilmezem Şöyle yavu kıldım beni, isteyuben bulumazam
Derya-vü umman olmuşam, gevherlere kan olmuşam Hüsnünde hayran olmuşam, kendüzüme gelimezem
Zatına yol bulumadım, senden nişan alımadım Çünki seni bilemedim, kulluğunu kılımazam
Yoluna basaldan kadem, varlığımı kıldım adem Gözden ırılma sen bir dem ki sensiz ben olumazam
Adın dolalı ellere, senden nişan alımazam Aşkın ile mest olalı, Cennet'lere kalımazam
Benim urup bünyadımı, Yunus yazaldan adımı Kestim kamudan umudü, aşkından ayrılmazam
DERTLİLER BULUCAĞAZ
Aldı benim gönlümü, n'olduğumu bilmezem Yavu kıldım ben beni, isteyip bulımazam
Gönülsüz girdim yola, halim hiç gelmez dile Bir dem derdim demeğe, dertli bulımazam
Şakirim derdimle, sataştım güle güle Dertliler bulucağaz, ben beni bulımazam
Eydürler ise bana, senin gönlün kim aldı Nice haber vereyim, ağlarım eydimezem
Bu benim gönlüm alan, doludur cümle cihan Kanceru bakar isem, ansız yeri görimezem
Ayık olup oturma, ayık sözü'n götürme Severim aşk esrüğün, ben ayık olımazam
Yunus'a kadeh sunuben, Enelhak demin uran Bir yudum sundu bana, içtim ayılımazam
BE DEDİRMEĞİL BANA
Ben bu il'e garip geldim, ben bu il'den bezerim Bu tutsaklık tuzağın, demi geldi üzerim
Çünki ben bunda geldim, ben anı bunda buldum Mansur'em dare geldim, üş kül oldum tozarım

Dört kitabın okudum, tahsil ettim bitirdim Ne hacet kim, karayı ak üstüne yazarım
Dört kitabın manisi, bellidir bir elifte Be dedirmeğil bana, ben bu yolda azarım
Yetmiş iki millete suçum budur hak dedim Korku hiyanetedir ya ben niçin kızarım
Şeriat oğlanları niçin yol keser bana Hakikat deryasında bahri oldum yüzerim
Dost bana gelsin demiş, benim kaydımı yemiş Ben yüzüm karasından teberrükler düzerim
Yunus bu kuş dilidir, bunu Süleyman bilir Gerçek aşık bu yolda, ne duyduğun sezerim
BİR İLE BİR OL
Bu sırrı ne bilsin usanlar, uyalar Ne varsın bu yola azıksız yayalar
N'olaydı ben onu görsem bu göz ile Ne doysun bu gözler, doymaz kayalar
Aşıklar elinde, diken yok gülünde Cevher çok gölünde dalanlar bulalar
Geliniz varalım, Yusuf'u görelim Yüzünün nurundan, bin açlar doyalar
Yunus sen bir olgil, bir ile bir olgil Bir olan aşıklar, bu sırdan duyalar
DOLAP
Dolap niçün inilersin
Derdim vardır inilerim
Ben Mevla'ya aşık oldum
Anın için inilerim
Benim adım dertli dolap Suyum akar yalap yalap Böyle emreylemiş Çalap Derdim vardır inilerim
Beni bir dağda buldular
Kolum kanadım yoldular
Dolaba layık gördüler
Derdim vardır inilerim
Ben bir dağın ağacıyım Ne tatlıyım ne acıyım Ben Mevlaya duacıyım
Derdim vardır inilerim
Dağdan kestiler hezenim Bozuldu türlü düzenim
Ben bir usanmaz ozanım Derdim vardır inilerim

Dülgerler beni yondu Her azam yerine kondu Bu iniltim Haktan geldi
Derdim vardır inilerim
Suyum alçaktan çekerim
Dönüp yükseğe dökerim
Görün ben neler çekerim
Derdim vardır inilerim
Yunus bunda gelen gülmez
Kişi muradına ermez
Bu fanide kimse kalmaz
Derdim vardır inilerim

ALLAH

Aşkın odu ciğerimi, yaka geldi, yaka gider Garip başım bu sevdayı, çeke geldi çeke gider
Kar etti firak canıma, aşık oldum ol Sultana Aşk zencirin dost boynuna, taka geldi, taka gider
Sadıklar durur sözüne, gayrı görünmez gözüne Bu gözlerim Dost yüzüne, baka geldi, baka gider
Arada olmasın naşı, onulmaz bağrımın başı Gözlerimin kanlı yaşı, aka geldi, aka gider
Bülbül eder ah ü figan, hasretle yandı bu can Benim gönülcüğüm ey can, çıka geldi, çıka gider
Yunus söyler bu sözleri, efgan eder bülbülleri Dost bağçesinde gülleri, koka geldi, koka gider

AŞIK KİŞİ

Din ü millet sorar isen, aşıklara din ne hacet Aşık kişi harap olur;bilmez ne din, ne diyanet
Aşıkların gönlü, gözü, maşuk depe gitmiş olur Ayruk surette ne kalır, nice kılısar zühd ü taat
Taat kılan Uçmak için, din Tamu için Ol ikiden fariğ olur, neye benzer bu işaret
Her kim Dost sever ise, Dosttan yana gitmek gerek İşi gücü Dost olucak, cümle işten olur azat
Anın gibi Maşukanın haberin kim getirir Cebrail mürsel sığmaz, şöyle olundu işaret
Soru hesap olmayısar dünya ahiret koyana Münker ü Nekir ne sorar, terk olucak cümle murat

Havf ü reca gelmez anda, varlık yokluk bırakana İlm ü amel sığmaz anda, ne terazi ne sırat
Ol kıyamet bazarında, her kula başı kaygısı Yunus sen aşıklar ile hiç görmeyesin kıyamet
NE OLDU
İster idim Allah'ı, buldum ise ne oldu Ağlar idim dün ü gün, güldüm ise ne oldu
Erenler meydanında, yuvarlanır top idim Padişah çevganında kaldım ise ne oldu
Erenler meclisinde deste kızıl gül idim Açıldım, ele geldim, soldum ise ne oldu
Danişmentler, alimler medresede bulduyse Ben harabat içinde buldum ise ne oldu
İşit Yunus'u, işit üş, yine deli oldu Erenler manasına daldım ise ne oldu
SEN DERVİŞ OLAMAZSIN
Dervişlik der ki bana Sen derviş olamazsın Gel ne deyeyim sana
Sen derviş olamazsın
Derviş bağrı baş gerek
Gözü dolu yaş gerek
Koyundan yavaş gerek
Sen derviş olamazsın
Döğene elsiz gerek
Söğene dilsiz gerek
Derviş gönülsüz gerek
Sen derviş olamazsın
Dilin ile şakırsın
Çok mailer okursun
Vara yoğa kakırsın
Sen derviş olamazsın
Kakımak varmışsa ger Muhammet de kakırdı Bu kakımak sende var
Sen derviş olamazsın
Doğruya varmayınca Mürşide yetmeyince Hak nasip etmeyince
Sen derviş olamazsın
Derviş Yunus gel imdi
Ummanlara dal imdi
Ummana dalmayınca Sen derviş olamazsın

ŞÖYLE SANIRLAR BENİ

Sofuyum halk içinde tesbih elimden gitmez Dilim marifet söyler, gönlüm hiç kabul etmez
Boynumda icazetim, riya ile taatim Edişem ayruk yerde, gözüm yolum gözetmez
Hoş dervişem sabrım yok, dilimde ezkarım çok Kulağımdan gireni, hergiz içim işitmez
Görenler elim öper tac ü hırkama bakar Şöylece sanırlar beni zerrece günah etmez
Taşımda ibadetim, sohbetim hoş taatim İç pazara gelince, bin yıllık ayyar etmez
Dışım derviş, içim boş, dilim tatlı, sözüm hoş İlla ben ettiğimi, dinin denşüren etmez
Görenler sofu sanır, selam verir utanır Anca iş koparaydım, el erüben güç yetmez
Söylersem marifeti saluslanırım kati Miskinliğe dönmeğe, gönlümden kibir gitmez
Yunus eksikliğini Çalabına arzeyle Anın keremi çoktur, sen ettiğin ol etmez

BU BAKTIĞIN IRAK NEDİR

Vuslat eri oldun ise, bu dert ile f irak nedir Dostu yakın görün ise, bu baktığın ırak nedir
Vuslat eri olan kişi, gerek varlıktan el yuya Ey bu yola giden kişi, bir görelim durak nedir
Vuslat eri oldun ise, göz hicabın bildin ise Dostu ayan gördün ise, bu varlığı bırak, nedir
İlim hot göz hicabıdır, dünya ahiret hesabıdır Kitap hot aşk kitabıdır, bu okunan verak nedir
Zinhar gözünü aça gör, nefis duzahın seçe gör Dost menziline geçe gör, andan yeğrek durak nedir
Eydirsin kim gözüm görür, dava, manaya erür Gündüzün gün şule verir, gece yanan çırağ nedir
Yunus der;aşikare nihan, Hak doludur iki cihan Gelsin beru Dosta giden, hur ü kusur Burak nedir

BİLDİKLERİM UNUTMUŞUM

Ey yarenler tınman bana, ben gene n'oldum bilmezem İlm ü amel sorman bana, divane oldum bilmezem

Ayruksı nesne tutmuşam, bildiklerim unutmuşam Canımı aşka atmışam, anda ne buldum bilmezem
Aklım yavu vardı benim, dağıldı fikrim kamusu Boşaldım üş doldum veli, ne ile doldum bilmezem
Aşkım beni yakıpdürür, gönlüm Dosta akıpdürür Devşirimezem ben beni, dembeste kaldım bilmezem
Ben aşksızın olumazam, aşk olucak ben olumazam Aşktır canımın hasılı, aşka kul oldum bilmezem
Sen beni şeyh oldu deyu, benden nasihat isteme Ben sanırım ki bilirem, üş şimdi bildim ki bilmezem
Aşık Yunus sen canını, Dost yoluna eyle feda Bu şeyh ile buldum Hakkı, ben gayrı nesne bilmezem
BAŞTAN AYAĞA YAREYİM (1)
Gönlüm düştü bu sevdaya
Gel gör beni aşk neyledi
Başımı verdim kavgaya
Gel gör beni aşk neyledi
Ben ağlarım yana yana Aşk boyadı beni kana Ne akilim ne divane
Gel gör beni aşk neyledi
Mecnun oluben yürürüm
Dostu düşümde görürüm
Uyanır melul olurum
Gel gör beni aşk neyledi
Aşkın beni mest eyledi Aldı gönküm hasteyledi Öldürmeğe kast eyledi Gel gör beni aşk neyledi
Gah eserim yeller gibi
Gah tozarım yollar gibi
Gah akarım seller gibi
Gel gör beni aşk neyledi
Akan sulayın çağlarım Dertli yüreğim dağlarım Yarim için ben ağlarım Gel gör beni aşk neyledi
Benzim sarı, gözlerim yaş
Bağrım pare, ciğerim baş
Halden bilen dertli kardaş
Gel gör beni aşk neyledi
Miskin Yunus biçareyim

Baştan ayağa yareyim Dost elinden avareyim Gel gör beni aşk neyledi

VAY ANA KİM

Aşıkları Tamu'su yandırmıya Uçmağına bular baş indirmiye
Yedi Tamu bir aha katlanmıya Yedi deniz aşk odun söndürmiye
Bin bir bela çekmeyince Nuh gibi Tufanında gemiye bindirmiye
İsmail gibi kurban olmayınca Cebril güzel koçu indirmeye
Musa gibi çobanlık etmeyince Kelimim deyu Tur'a göndermiye
Yunus imdi dal bu mana gencine Vay ana kim Allah uyandırmıya

ECEL ERE ÖLEM BİR GÜN

Ey yarenler, ey kardeşler, ecel ere ölem bir gün İşlerime pişman olup, kendüzüme gelen bir gün
Yanlarıma kona elim, söz söylemez ola dilim Karşıma gele amelim, nittüm ise görem bir gün
Oğlan gider danişmende, saladır dosta düşmana Şol dört tekbir namaz ile, vaktim tamam kılam bir gün
Beş karış bezdürür, yılan, çiyan yiye tenim Yıl geçe obrula sinim, unudulup kalam bir gün
Başıma dikeler hece, ne erte bilem ne gece Alemler ümidi Hoca, sana ferman olam bir gün
Yunus Emre sen bu sözü, dahi tamam etmemişsin Tek yürüyeyim, neyleyin, üstadıma gelem bir gün

İLMİNDE GARK OLALI

İlminde gark olalı üş ben beni bilimezin Dille söyleyüben vasfına iremezin
Sıfatın gelmez dile, kandalığın kim bile Sun'un saymak dille, ben hiç kadir olumazın
Hem evvelsin, hem ahır, kamu yerlerde hazır Hiç mekam yoktur Sensiz, ben niçin görimezin
Görmedim deli oldum, yanıldım günah kıldım Ussum, aklım aldırdım, esridüm ayılmazın
Çünkü beni esrittün, can ü gönül ilettün Ayırma beni senden, biliştim yad olmazın
Bana canı sen verdin, Azraile buyurdun Senden artuk kimseye, emaneti vermezin
Ey Yunus'un yaradan, götür hicabı aradan Sadıkım yolunda ben, yalan dava kılmazın

BANA SENİ GEREK SENİ

Aşkın aldı benden beni, bana seni gerek seni Ben yanarım dün ü günü, bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim, ne yokluğa yerinirim Aşkın ile avunurum, bana seni gerek seni

Aşkın aşıkları öldürür, aşk denizine daldırır Tecelli ile doldurur, bana seni gerek seni

Aşkın şarabından içem, Mecnun olup dağa düşem Sensin dün ü gün endişem, bana seni gerek seni

Sofilere sohbet gerek, Ahilere Ahret gerek Mecnunlara Leyli gerek, bana seni gerek seni

Eğer beni öldüreler, külüm göke savuralar Toprağım anda çağıra, bana seni gerek seni

Cennet Cennet dedikleri birkaç köşkle birkaç huri İsteyene ver sen anı, bana seni gerek seni

Yunus'dürür benim adım, gün geçtikçe artar odum İki cihanda maksudum, bana seni gerek seni

SENİ HAKTAN YIĞANI

Seni Haktan yığanı her ne ise ver gider Ne beklersin bu teni, sinde kurt kuş yer gider

Ölene bak gözün aç, dökülür sakal-ü saç Yılan çiyan gelir aç, yiyup içip sır gider

Bize bizden ulular, pek de güzel hulular Şol iyi amelliler haber söyler der gider

Kesgil haramdan elin, çekgil gıybetten dilin Azrail el atmadan bu dükkanı der, gider

Ecel erer kurur baş, tez tükenir uzun yaş Düpdüz olur dağ ü taş, gök dürülür, yer gider

Çün can ağar Hazret'e, yarar et ahirete Tanla duran taate, Tanr'evine er girer

Miskin Yunus ölücek, sini nurla dolucak İman yoldaş olucak, Ahirete şir gider

CANLAR FEDA

Canlar feda olsun sana, bu can kaygısı değil Sen can gerek bana, cihan kaygısı değil

Sen bir gani sultansın, canlar içinde cansın Çün ayan gördüm Seni, pinhan kaygısı değil

Aşkın oku demiri, dokunur yüreğime Aşk için ben öleyim, demir kaygısı değil
Durduğum yer Tur ola, baktığım didar ola Ne hacet Musa bana, sen ben kaygısı değil
Bu Yunus'u andılar, kervan göçtü dediler Ben uyuyup kalmışım, kervan kaygısı değil

ETEĞİN AT EDİNİP

Sen canından geçmeden, canan arzu kılarsın Belden zünnur kesmeden, iman arzu kılarsın
Men arefe nefsehu dersin illa değilsin Melaikten yukarı, seyran arzu kılarsın
Tıfl-ı nareste gibi, eteğin at edinüp Ele çevgan almadan, meydan arzu kılarsın
Bilemedin sen seni, sadefte ne cevhersin Mısıra sultan iken, Ken'an arzu kılarsın
Yunus imdi her derde, Eyyup gibi sabr eyle Derde katlanımazsın, derman arzu kılarsın

MEDET

Ey canıma cananım, ey derdime dermanım Alemlere sultanım, medet Allah'ım medet
Bu derdim onmaz gibi, Azrail gülmez gibi Umduğum olmaz gibi, medet Allah'ım medet
Dünyayı baki sandım, gaf let içinde kaldım Ölüm var imiş bildim, medet Allah'ım medet
Gene zari kılayım, Çalabıma yalvarayım Allah'a sığınayım, medet Allah'ım medet
Aşık Yunus kıl zari, günahın yuğsun Bari Göresin Peygamberi, medet Allah'ım medet

KANİ ARMAĞANIN

Ecel oku erdi cana, kaf le gö.çtü dur deyeler Gafil olan yolda kalır, tez yarağı gör deyeler
Anmaz idim ol Sultanı, ne işe gönderdi beni Emanet verilen canı, gel issine ver deyeler
Çün can bedenden çekile, şol elif kamet büküle Gözünden gevher döküle, gel merteben sor deyeler
Şöyle yürürken naz ile, adın deftere yazıla Kara yerde ev düzile, gel günahkar gir deyeler

Kabrin sual eder sana, kani armağının bana Armağansız gelen bunda, yılan çiyan yer deyeler
Münafıkın aklı şaşa, Rabbim bilmem deye haşa Kabir dar ola kavuşa, Hak buyurdu kır deyeler
Mü'min olan gele dile, cevap vere güle güle Cennet'ten huriler gele, kabrin dolu nur deyeler
Yunus sabret bu mihnete, bir gün eresin rahate Yine Hakkın lütfu yete, gel Cennet'e gir deyeler
GÖZÜM SENİ GÖRMEK İÇİN
Gözüm seni görmek için, elim Sana ermek için Bugün canım yolda kodum, yarın Seni bulmak için
Bugün canım yolda koyam, yarın ivazın veresin Arz eyleme Uçmağını, hiç arzum yok Uçmak için
Benim Uçmak neme gerek, hergiz gönlüm ana bakmaz İşbu benim zariliğim, değildürür bir bağ için
Uçmak Uçmağım dediğin, müminleri yiltediğin Bir ev ile birkaç huri, hevesim yok koçmak için
Bunda dahi verdin bize, ol hurilerden çift helal Andan dahi geçti arzum, arzum Seni görmek için
Sofulara ver Sen anı, bana Seni gerek Seni Ben nice terk idem Seni, şol bir ala çardak için
Yunus hasretdürür Sana, hazretini göster ana İşin zulüm değildürür, dat eyleğil varmak için
BESLERDİM BU NAZİK TENİ
Dosttan haber geldi bana, durayım anda varayım Müjdeleyene canımı vereyim anda varayım
Şol bir iki arşın bezin, ne yeni var, ne yakası Kefen edinip eğnime, sarayım anda varayım
Can alıcı hot geliser, emaneti ver deyiser Ben emaneti issine vereyim anda varayım
Yazuğum çok, günah öküş yürürüm bu dünyada hoş Ettiklerimin hesabın, vereyim anda varayım
Beslerdim bu nazik teni, terk etmeyem derdim anı Kara toprağa ben anı, karayım anda varayım
Canım gitti üş ben kaldım, naçar oldum yola girdim Düşmanlarım şad olduğun, göreyim anda varayım

Üş bu ömür harmanını, derdim devşirdim ben anı Yunus eydür bu harmanı, yele vereyim anda varayım

HİÇ GÖNLÜNE GELE Mİ

Ne acep olur şu adem oğlanı Öleceğin hiç gönlüne gele mi Azrail kaynağın urup canına Alacağın hiç gönlüne gele mi

Azrail alır bu cümle canları Toprağa düşürür nazik tenleri Geyireler sana yensiz donları Giyeceğin hiç gönlüne gele mi

Gelir növbetin dolanı dolanı
Ağlasana sen bulanı bulanı
Halkın önünde beğeni beğeni
Yunacağın hiç gönlüne gele mi

Gece gündüz zikreylesin dilimiz Gizli değil, ayan Sana halimiz
Karanlık kabirde bir gün yalınız Kalacağın hiç gönlüne gele mi

Yunus Emre'm eydür hele burada
Heman ömrüm zayi geçti arada
Yarın Hak yanında yüzü karada
Olacağın hiç gönlüne gele mi

İŞİDİRDİM SÖZÜNÜ

İşbu vücudum şehrine, bir dem giresim gelir İçindeki Sultanın, yüzün göresim gelir

İşidirim sözünü', görümezem yüzünü Yüzünü görmekliğe, canım veresim gelir

Ol Sultanın halvetinin, yedi hücresi vardır Yedisinden içeri, varıp giresin gelir

Her kapıda bir kişi, yüzbin çerisi vardır Aşk kılıcın kuşanıp, cümle kırasım gelir

Erenlerin sohbeti arttırır marifeti Bi dertleri sohbetten, her dem süresim gelir

Leyli vü mecnun benem, Şeyda-yi Rahman benem
Dost oldu bize mihman, bunca yıl bunca zaman
Gerçek İsmail'leyin, kurban olasım gelir

Erenlerin nazarı toprağı gevher eyler Erenler kademinde, toprak olasım gelir

Miskin Yunus'un nefsi, dört tabiat içinde Aşkla can sırrına, pinhan varasım gelir

NE GÜLMEN GÜLMEKTİR

Ey aşk eri aç gözünü, yer yüzüne eyle nazar Gör bu latif çiçekleri, bezenüben geldi geçer
Bunlar böyle bezenüben, Dost'tan yana uzanuben Bir sor Ahi sen bunlara, kancerudur azm-i sefer
Her bir çiçek bin naz ile, öğer Hakkı nazar ile Bu kuşlar hoş avaz ile, ol Padişahı zikr eder
Öğer anın kadirliğin, her bir işe hazırlığın İlle ömrü kasırlığın, anıcağız benzi solar
Rengi döner günden güne, toprağa dökülür gene İbretdürür anlayana, bu ibreti arif duyar
Ne bilmegün bilmekdürür, ne gülmegün gülmekdürür Son menzilin ölmekdürür, duymadınsa aşktan eser
Ger bu sırrı duyaydın, ya bu gamı yiyeydin Yerinde eriyeydin, gideydi senden bu kar-ü bar
Bildik gelen geçer imiş, bildik konan göçer imiş Aşk şarabın içer imiş, bu manadan her kim duyar
Yunus bu sözleri ko gil, kendüzünden elin yu gil Senden ne gele bir de gil, çün Hak'tan gelir hayr ü şer
KAN YAŞ AKITIR AKTAN KARADAN
Ayırma beni Senden Yaradan Düşer ölürüm ben bu yaradan
Öldüğüm için gam mi çekerim Alır canımı bir gün Yaradan
Öldü diyeler, kaydım yiyeler Bir kuş oluben, çıkam aradan
Ağlama derim şol gözlerime , Kan yaş akıtır, aktan karadan
Varam kul olam şeyh eşiğinde Hırka dikinem bin bir pareden
Derviş Yunus'un maksudu budur Alıp şeyhini çıka aradan
GÖRDÜĞÜM SENİ SANAYİM
Şöyle hayran eyle beni, aşkın oduna yanayım Her kanceru bakar isem, gördüğüm Seni sanayım
Hem beni okur Sübhanım, eşiğindir dün gün yönüm Anda çıkar benim günüm, bunda neye eyleneyim
Yedi Tamu dedikleri, katlanmaya bir ahıma Sekiz Uçmak aldamaya, bunda neye aldanayım
Yüz bin huri gelir ise, aldanmaya bu canımı Aşkın gönlüm yağmaladı, Senden nice usanayım
Senin kokun duydu canım, terkini urdu cihanın Hergiz bilinmez mekanın, seni kanda arayayım

Her dem söylenir haberin, hergiz bulunmaz eserin Götür yüzünden perdeyi, didarına göyünayım
İlm ü hikmet okuyanlar, aşktan fakirdürür bunlar Mansur oldum asın beni, hep dillerde söyleneyim
Yunus demedi bu sözü, cana doldu Dost özü Kördür münafıkın gözü, ya ben nicesi göstereyim

BUNCA VARLIK VAR İKEN

Kemdürür yoksulluktan nicelerin varlığı Bunca varlık iken, gitmez gönül darlığı
Batmış dünya malına, bakmaz ölüm haline Ermiş Karun malına, zehi iş düşvarlığı
Bu dünya kime kaldı, kimi berduhar kıldı Süleyman'a olmadı, anın berhurdarlığı
Süleyman zembil ördü, kendi emeğin yerdi Anınla buldular anlar Peygamberliği
Gel imdi Miskin Yunus, nen var Hakk'ka harc eyle Gördün elinden gider, bu dünyanın varlığı

BİR GÜN

Bir gün ol Hazret'e karşu varam ağlayu ağlayu Azraile hem canımı verem ağlayu ağlayu
Çün Azrail ala canım, geçe benim ömrüm günüm Kefen ola cümle donum, geyem ağlayu ağlayu
Ben yürürem yana yana, gözü'm yaşı döne kana Bir gün şol karanlık sine, girem ağlayu ağlayu
Mühür uralar dilime, zincir uralar koluma Amel defterim elime, alam ağlayu ağlayu
Aşık Yunus'un budur işi, yoluna fedadır başı İman et bize yoldaşı, deyem ağlayu ağlayu

AŞK GELİCEK CÜMLE EKSİKLER BİTER

N'olur ise ko ki olsun n'olusar Tek gönül Mevlayı bulsun n'olusar
Aşk denizi gene taşmış kan akar Aşık-ı biçare dalsın n'olusar
Bu denize düşen ölür dediler Ölür ise ko ki ölsün n'olusar
Aşk gelicek cümle eksikler biter Bitmez ise ko ki kalsın n'olusar
Akıbet şol göze toprak dolusar Bir gün öndün, ko ki dolsun n'olusar
Dünyanın mansıplariyle izzetin Yunus kodu alan alsın n'olusar

GELMEZ İSE

Ol Dost bize gelmez ise

Ben Dost'a geru varayım
Çekeyim cevr ü cefayı
Dost yüzün görüvereyin
Sermaye bir avuç toprak
Anı dahi aldı bu aşk
Ne sermaye var, ne dükkan
Bazara neye varayın
Kurulmuştur dükkan bazar
Dost içine girmiş gezer Günahım çok gönlüm sezer Ben Dost'a çok yalvarayın
Gönlüm eydür Dost benimdir
Gözüm eydür Dost benimdir
Gönlüm eydür göze sabret
Bir dem haberin sorayın
Hak nazar kıldığı cana
Üş bin gözle bakmak gerek
Ana kim Ol nazar kıla
Ben anı nice yereyin
Taptuk'um eydür Yunus'a
Bu aşk Hakk'a erse gerek
Kamulardan ol yücedir
Ben ana nice varayın
BİR ŞARAPTAN İÇMEK GEREK
Bir şaha kul olmak gerek
Hergiz mazul olmaz ola
Bir eşik yasdanmak gerek
Kimse elden almaz ola
Bir toy toylamak gerek
Bir soy soylamak gerek
Bie sözü söylemek gerek
Melekler de bilmez ola
Bir kuş olup uçmak gerek
Bir kenara geçmek gerek
Bir şaraptan içmek gerek
İçenler de aymaz ola
Çevik bahri olmak gerek
Bir denize dalmak gerek

Bir gevher çıkarmak gerek
Sarraf anı bilmez ola
Bir bahçeye girmek gerek
Teferrücler etmek gerek
Bir gülü yıylamak gerek
Hergiz o gül solmaz ola
Kişi aşık olmak gerek Maşukunu bulmak gerek
Aşk oduna yanmak gerek Ayruk oda yanmaz ola
Yunus imdi sen tek otur
Dava manasını yetü'r
Özü gibi bir er götür
Hiç cihana gelmez ola

BANA BU TEN GEREKMEZ

Bana bu ten gerekmez can gerektir Ol baki Cennet'e iman gerektir
Zehi mürşit ki bizi Hakk'a iltür Aşık canı ana kurban gerektir
Bular hot geçti Uçmak arzusundan Didar göstermeye Sultan gerektir
N'iderim Uçmağı yahut huriyi Bana dergahına seyran gerektir
Eğer Muhammed'e ümmet olursan Dilinde zikr ile Kur'an gerektir
Namaz ü vird ü tesbih, zikr ü Kur'an İnayet bunlara Hak'tan gerektir
Hakikat şerbetin içen aşıklar Başı açık, teni uryan gerektir
Aşık Yunus bu sırrı anlayanın Ciğeri büryan, gözü giryan gerektir

BAŞTAN AYAĞA YAREYİM (2)

Ben Dost ile dost olmuşam, kimseler dost olmaz bana Münkirler bakar gülüşür, selam dahi vermez bana
Ben Dost ile dost olayım, canımı feda kılayım Ölmezden öndün öleyim, dünya baki kalmaz bana
Terkeyledim kamu işi, Hak yoluna kodum başı Dost yüzünü göriceğiz, sabr ü karar olmaz bana
Kimseler bilmez halimi, aşk odu yaktı canımı Seçmezem soldan sağımı, namüs ü ar olmaz bana
Ben bir aşık-ı bi çareyim, baştan ayağa yareyim Ben bir deli divaneyim, aklım da yar olmaz bana
Sanırlar beni deliyim, Dost bağçesi bülbülüyüm Mevlanın kemter kuluyum, kimse baha saymaz bana
Bülbül oluben öterim, Dost bağçesinde biterim Gül alırım, gül satarım, bağ-ban olmaz bana

Ey biçare Yunus senin, aşk oduna yandı canın Yana yana Dost'a giderin, perde hicap olmaz bana

İZİNİN TOZUNA SÜRSEM YÜZÜMÜ

Arayu arayu bulsam izini
izinin tozuna sü'rsem yüzümü
Hak nasip eylese görsem yüzünü
Ya Muhammed canım arzular seni
Bir mubarek sefer olsa da gitsem
Ka'be yollarında kumlara batsam
Hup cemalin bir gez düşte seyretsem
Ya Muhammed canım arzular seni
Zerrece kalmadı kalbimde hile
Sıtk ile girmişim ben hak yola
Ebubekir, Ömer, Osman da bile
Ya Muhammed canım arzular seni
Ali ile Hasan Hüseyin anda Sevgisi gö'nülde, muhabbeti canda Yarın mahşer gününde, ulu divanda Ya Muhammed canım arzular seni
Arafat dağıdır bizim dağımız
Anda kabul olur bizim duamız
Medine'de yatar Peygamberimiz
Ya Muhammed canım arzular seni
Yunus meth eyledi seni dillerde
Sevilirsin bütün gönüllerde
Ağlaya, ağlaya gurbet ellerde
Ya Muhammed canım arzular seni

HER KAÇAN ANARSAM SENİ

Her kaçan anarsam Seni kararım kalmaz Allahım Sendem gayrı gözüm yaşın, kimseler silmez Allahım
Sensin ismi baki olan, Sensin dillerde okunan Senin aşkına dokunan, kendini bilmez Allahım
Sen yarattın cism ü canı, Sen yarattın bu cihanı Milk Senindir kerem kanı, kimsenin olmaz Allahım
Okunur dilde destanın, açılır bağ ü bostanın Sen baktığın gülistanın, gülleri solmaz Allahım
Aşkın bahrına dalmayan, canını feda kılmayan Senin cemalin görmeyen, meydana gelmez Allahım

Zar olur aşıkın işi, durmaz akar gözü yaşı Senden ayrı düşen kişi, didarın görmez Allahım
Aşık Yunus Seni ister, lütf eyle cemalin göster Cemalin gören aşıklar, ebedi ölmez Allahım
ŞÖYLE GARİP BENCİLEYİN
Acep şu yerde var mı ola Şöyle garip bencileyin Bağrı başlı, gözü yaşlı Şöyle garip bencileyin
Gezdim Rum ile Şam'ı
Yukarı elleri kamu
Çok istedim, bulamadım
Şöyle garip bencileyin
Bendeler garip olmasın
Firkat oduna yanmasın
Hocam kimseler olmasın
Şöyle garip bencileyin
Bir garip ölmüş diyeler
üç günden sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Şöyle garip bencileyin
Söyler dilim ağlar gözüm
Gariplere göyner özüm
Meğer ki gökte yıldızım
Ola garip bencileyin
Nice bu dert ile yanam
Ecel ere bir gün ölem
Meğer ki sinimde bulam
Şöyle garip bencileyin
Emrem Yunus biçare Bulunmaz derdine çare Var imdi gez şardan şare İste garip bencileyin
ALLAH SANA SUNDUM ELİM
Sensin kerim, sensin rahim, Allah sana sundum elim Senden artık yoktur emin, Allah sana sundum elim
Ecel geldi vade erdi, bu ömrüm kadehi doldu Kimdir ki içmeden kaldı, Allah sana sundum elim
Gözlerim göğe süzüldü, canım göğüsten üzüldü Dilim tetiği bozuldu, Allah sana sundum elim

Üş biçildi kefen donum, Hazret'e yöneltim yönüm Acep nice ola halim, Allah sana sundum elim
Urdular suyum ılıdı, kavim kardeş cümle geldi Esen kalsın kavim kardeş, Allah sana sundum elim
Geldi salacam sarılır, dört yana sala verilir El namazıma derilir, Allah sana sundum elim
Salacamı getirdiler, makberime yetirdiler Halka olup oturdular, Allah sana sundum elim
Çün cenazeden şeştiler, üstüme toprak saçtılar Hep koyubeni kaçtılar, Allah sana sundum elim
Yedi Tamu, sekiz Uçmak, her birinin vardır yolu Her bir yolda yüzbin çarşı, Allah sana sundum elim
Geldi Münker ile Nekir, her birisi sordu bir dil İlahi Sen cevap vergil, Allah sana sundum elim
Görün acep oldu zaman, gönülden eyleniz figan Ölür çün anadan doğan, Allah sana sundum elim
Yunus tap uzat bu sözü, Allahına dutgıl yüzü Didardan ayırma bizi, Allah sana sundum elim
GÖRDÜ GÖZÜM
Ey aşıklar, ey aşıklar, aşk mezheb ü dindir bana Gördü gözüm Dost yüzünü, kamu yas düğündür bana
Ey Padişah ey Padişah, üş ben beni verdim Sana Genc-ü hazinem kamusu, Sensin benim önden sona
Evvel dahi bu akl ü can, Senin ile ey asl-i kan Ahır yine Sensin mekan, üş varurem Senden yana
Senden Sana varır yolum, Senden Seni söyler dilim İlle Sana ermez elim, bu hikmete kaldım tana
Ayruk bana ben dimeyem, kimesneye sen dimeyem Bu kul, o sultan dimeyem, işitenler kalsın tana
Dost aşkına ulaşaldan, dünya Ahiret bir oldu Ezel ebed sorar isen, dünle bü gündür bana
Ayruk bize yas olmıya, gönlümüzde pas olmıya Zira Haktan gelen avaz, savulmaz düğündür bana
Ben aşkımdan ayrılmıyam, dergahından ırılmıyam Benden dahi gider isem, Seninle varam Sana
Ol Dost beni veribidi, var dünyayı bir gör dedi Geldim gördüm hoş arayiş, Seni seven kalmaz ana

Kullarına vad eyledi, yarınki gün görnem dedi Ol Dostların sevindiği, yarınım bu gündür bana
Bu ah ile, bu zar ile, bu hikmeti kim ne bile Bilse dahi gelmez dile, tuttum yüzüm Senden yana
Sensin bana can ü cihan, Sensin bana genc-i nihan Senden dürür assı ziyan, ne iş gele benden bana
Yunus Sana tuttu yüzün, unuttu cümle kendüzin Cümle Sana söyler sözün söz söyleten Sensin ana

ELHAMDÜ-LİLLAH

Hak'tan gelen şerbeti içtik Elhamdü-lillah Şok kudret denizini geçtik Elhamdü-lillah
Şu karşıki dağları, meşeleri bağları Sağlık safalık ile, aştık Elhamdü-lillah
Kuru idik yaş olduk, ayak idik baş olduk Havalandık kuş olduk, uçtuk Elhamdü-lillah
Vardığımız illere, şol sefa gönüllere Halka Taptuk manisin, saçtık Elhamdü-lillah
Beri gel barışalım, yad isen bilişelim Atımız eyerlendi, eştik Elhamdü-lillah
İndik Rum'u kışladık, çok hayr ü şer işledik Üş bahar geldi, geri göçtük Elhamdü-lillah
Dirf illi pınar olduk, irkildik ırmak olduk Aktık denize daldık, taştık Elhamdü-lillah
Taptuk'un tapusunda, kul olduk kapusunda Yunus miskin çiğ idik, piştik Elhamdü-lillah

SAKINGIL

Mana eri bu yolda melul olası değil Mana duyan gönüller, gergiz ölesi değil
Ten fanidir, can ölmez, çün gitti geri gelmez Ölür ise ten ölür, canlar ölesi değil
Gevher seven gönüller, yüz bin yıl arar ise Haktan nasip olmasa, hergiz bulası değil
Sakıngil yarin gönlün, sırçadır sımayasın Sırça sındıktan geru, bütün olası değil
Çeşmelerden bardağın, doldurmadan kor isen Bin yıl durursa, kendüzünden dolası değil

Şol Hızır'la, şol İlyas, ab-ı hayat içtiler Bir kaç yıllar içinde, bunlar ölesi değil
Yarattı Hak dünyayı, Peygamber dostluğuna Dünyaya gelen gider, baki kalası değil
Yunus gözün görürken, yarağın eyleyu gör Gelmedi anda varan, geri gelesi değil
SÖYLER İSEM SENSİN SÖZÜM
Sensin benim canım canı, Sensiz kararım yokdürür Uçmak'ta Sen olmaz isen, vallah nazarım yokdürür
Baksam Seni görür gözüm, söyler isem Sensin sözüm Seni gözetmekten artuk, yeğrek şikarım yokdürür
Çün ben beni unutmuşam, şöyle Sana gitmişem Ne kalde, ne halde isem, bir dem kararım yokdürür
Eğer beni Cercis'leyin, yetmiş gez öldürür isen Dönem geru Sana varam, zira ki arım yokdürür
Yunus dahi aşık Sana, göster didarını ana Yarım dahi Sensin benim, ayruk nigarım yokdürür
AŞKINA DÜŞEN KİŞİ
Dost Senin aşkın oku, key katı taştan geçer Aşkına düşen kişi, can ile baştan geçer
Dün ü gün zar olur, aşkın ile yar olur Derd-i seri Sen olsan, düğeli işten geçer
Arif lere bu dünya hayal ü düş gibidir Kendini Sana veren hayal ü düşten geçer
Başında aklı olan, ücretle amel kılmaz Hurilere aldanmaz, göz ile kaştan geçer
Bu dünyanın sevgisi, ağulu aşa benzer Sonunu sayan kişi, ağulu aştan geçer
Gerçek aşık ol ola, can vermiye ol ive Dost ile bazar için, nice bin baştan geçer
Miskin Yunus ol Dostu, hakikat seven kişi Uzlet ihtiyar eder, yad-ü bilişten geçer
KORKTUĞUMLA YAR OLDUM
Nitekim ben beni bildim, yakın bil kim Hakk'ı buldum Hakk'ı buluncaydı korkum, şimdi korkudan kurtuldum
Ayruk düşünmez korkmazam, bir zerrece kayurmazam Ben şimdi kimden korkayım, korktuğum ile yar oldum

Azrail gelmez canıma, sorucu gelmez sinime Bunlar beni ne sorsunlar, anı sorduran ben oldum
Ya ben onca kaçan olam, ol buyruğunu buyuram Ol geldi gönlüme doğdu, ben ana bir kan oldum
Aşklılar bizden alalar, aşksızlar hot ne bileler Kimler ala kimler vere, ben bir ulu dükkan oldum
Yunus'a Hak açtı kapu, Yunus Hakk'a kıldı tapu Baki devlet benimkiymiş, ben kul iken sultan oldum
NİDEYİM GÖNLÜMÜ
Nideyim gönlümü aşktan usanmaz Varır aşka düşer, hiç bana tınmaz
Döner gönlüm bana öğüt verir hoş Aşık olan kişi, aşktan usanmaz
Aşık cana kaldı, aşık olamaz Can terkin urmayan Maşuk'a ermez
Aşık bir kişidir, bu dünya malın Ahiret gussesin bir pula saymaz
Aşık öldü deyu sala verirler Ölen hayvan olur aşık olmaz
Bu dünyadan ahiretten içeru Aşıkın yeri vardır kimseler bilmez
Aşıklar meydanı Arştan yücedir Çalarlar çevganı topu belirmez
Yunus bu tevhitte mahiv oldukça Gene gelmekliğe aklı belirmez
CANLAR CANINI BULDUM
Canlar canını buldum, bu canım yağma olsun Assın ziyandan geçtim, dükkanım yağma olsun
Ben benliğimden geçtim, gözüm hicabın açtım Dost vaslına eriştim, gümanım yağma olsun
İkilikten usandım, birlik hanına kandım Derd-i şarabın içtim, dermanım yağma olsun
Varlık çün sefer kıldı, Dost andan bize geldi Viran gönül hurd oldu, cihanım yağma olsun
Geçtim bitmez sağınçtan, usandım yaz ü kıştan Bostanlar başın buldum, bostanım yağma olsun
Yunus ne hoş demişsin, bal ü şeker yemişsin Ballar balını buldum, kovanım yağma olsun
BEN GELMEDİM DAVA İÇİN
Benim bunda kararım yok, ben bunda gitmeğe geldim Bezirganem metaım çok, alana satmağa geldim
Ben gelmedim dava için, benim işim sevi için Dost'un evi gönüllerdir, gönüller yapmağa geldim
Dost esrüğü deliliğim, aşıklar bilim neliğim Denşürüben ikiliğim, birliğe bitmeğe geldim

Ol hocamdır ben kuluyum, Dost bağçesi bülbülüyüm Ol hocamın bağçesine, şad olup ötmeğe geldim
Bunda biliş olan canlar, anda bilişirlermiş Bilişüben Hocamla, halim arzetmeğe geldim
Yunus Emre aşık olmuş, Maşuka derdinden ölmüş Gerçek erin kapısında, canım arz etmeğe geldim

ANLAMADAN EYLEDİK

Dilsizler haberini, kulaksız dinleyesi Dilsiz kulaksız sözün, can gerek anlayası
Dinlemeden anladık, anlamadan eyledik Gerçek erin bu yolda, yokluktur sermayesi
Biz sevdik aşık olduk, sevildik maşuk olduk Her dem yeni dirlikte, sizden kim usanası
Yetmiş iki dil saçtı, araya sınır düştü Evvel bakışı biz baktık, yermedik am-ü hası
Miskin Yunus ol veli, yerde gökte dopdolu Her taş altında gizli, bin İmran oğlu Musi

HER DEM YENİ DİRLİKTEDİR

Bir gez yüzün gören kişi, ömrü geçe unutmıya Tesbihi sen olasın, dilinde ayruk nesne eyitmiye
Namaza duran zahidin gözleri Seni görürse Unuda tesbihini, mihraba secde etmiye
Ağzına şeker aluben, gözleri Sana tuş olan Unuda ol şekerini, ayruk, çiğneyip yutmıya
Ben Seni sevdiğim için baha derler ise İki cihan milkin virem, dahi bahası yetmiye
İki cihan dopdolu, bağ ü bostan olursa Senin kokundan yahşi gül bostan içinde bitmiye
Gül ü reyhanın kokusu, aşıklara maşuk yeter Aşık olanın maşuku hergiz üğünden gitmiye
İsrafil surun urucek mahlukat duru gelicek Senin ününden artık, hiç kulağım işitmiye
Zühre yere inübeni sazın nuvaht eylerse Aşıkın işreti Sensin, gözü ol yana gitmiye
Nider aşık hanımanı, ya sensiz iki cihanı İki cihan feda Sana, kimesne güman dutmıya

Sekiz Uçmağın hurisi, eğer bezenüp geleler Gönlüm sevdiğinden özkeyi hiç kabul etmiye
Ahirette ne ola kim, dünyada ol olmıya Huri gılman gelicek, aşık elin uzatmıya
Yunus seni sevelden, beşaret oldu canına Her dem yeni dirliktedir, hergiz ömrün eksitmiye

ŞOL GÖZ Kİ SENİ GÖRDÜ

Şol göz ki Seni gördü, ol neye nazar etsin Şol can ki Seni duydu, tende ne karar etsin
Aşkına düşen aşık, derdine yanar dün gün Vaslındır ana derman, hekim ne tımar etsin
Aşkın ezeli Hacem, yoklukta komuş varın Bu remzi duyan aşık, yokluğu şikar etsin
Sen bir gani sultansın, canlar içinde cansın Vasfın kaleme gelmez, dil kanda şümar etsin
Gerçek Şaha kul olan, gönlünü Sana veren Seni kendinde bulan, kanceru sefer etsin
Bu çeşniyi tadana, kim ne vereler kana Derdine düşen cana, hekim ne tımar etsin
Bu sırrı duyan kani, ger aşık ise canı Açıldı gevher kanı, alana haber etsin
Çün aşkın ola emelim, sürüle gönülden gamım Vaslına eren bir dem, bin canı nisar etsin
İmdi ki Yunus kalmış Hazret'e yüzü kara Bir nesnesi yok müflis, neyile bazar etsin

CENNETTEN İLERİ

Sensiz yola girer isem, çarem yok adım atmağa Gövdemde kuvvetim Sensin, başım götürüp gitmeğe
Gönlüm, canım, aklım, bilim, Seninle karar eder Can kanadı sevi gerek, uçuben Dost'a gitmeğe
Kendiliğinden geçeni, doğan eder Maşuk anı Ördeğe, kekliğe salar, süre, irüben tutmağa
Bin Hamza'ca kuvvet vermiş, kadir Çalap aşk erine Dağları yolundan ırar, kast eder Dost'a gitmeğe
Yüz bin Ferhat, külüng almış kazar dağlar temelini Kayalar kesip yol eder, ab-hayat akıtmağa

Ab-ı hayatın çesmesi, aşıkların visalidir Kadehi dolu yürütür, susamışları yakmağa
Aşık mı derim ben ana, Tanrı'nın Uçmağın seve Uçmak hot bit tuzaktır, eblehler canın tutmağa
Aşık olan miskin olur, hak yoluna teslim olur Her ne dersen boyun tutar, çare yok gönül yıkmağa
Hakk'ın gerçek aşıkları, istemezler Cennet'leri Cennet'ten ileri gider, ol makamın tutmağa
Bildik gelenler geçtiler, gördük konanlar göçtüler Aşk şarabın içen canlar, uymaz göçmeğe, konmağa
Tutulmadı Yunus can'ı, geçti Tamu'dan, Uçmak'tan Yola düşüp Dost'a gider, ol aslına uyakmağa

AŞIK CANI ÖLMEYE

Ol can kaçan ölüser, Sen ana can olasın Ölmüş gönül dirile, andaki Sen olasın
Ölmeği dirlik ola, ölmesiz dirlik bula Ölmüş gönül dirile, andaki Sen olasın
Sen olduğun gönüller, her dem canın yeniler Güç olmaz ol divanda, hakimi Sen olasın
Can bedenden uçucak, menziline göçücek Ol cihana geçicek, göze ayan olasın
Tozunu yel almaya, bir zerre ırılmıya Aşık canı ölmeye, maşuku Sen olasın
Yunus sen aşık isen, aşka muvafık isen Korkma ulaşık isen, ne olursan olasın

ŞEKERİ AYRUĞA SUNUP

Dost ilinin haberin disem işide misin Yoldaş olup ol yola sen bile gide misin
Ol ilin bağı olur, şerbeti ağu olur Kadeh dutmaz ol ağu, nuş edip yuda mısın
Ol elin zevadesi, cefa duta gidesi Şekeri ayruğa sunup, sen ağu tada mısın
Ol ilde ay gün olmaz, ay gün gedilip dolmaz Tertipler terk idüben, hisabın unuda mısın
Senlik benlik terk edip, yokluk eline gidip Aşktan içip esriyip, varlık terk ede misin

İşbu tenin tertibi od ü yel, toprak, sudur Yunus sen gör özünü, suda, toprakta mısın

ANDAN AYRI BUÇUK SAAT

Cümle alem terkin uram, ben Dost terkin urımazam Andan ayrı buçuk saat, ben ansızın durumazam

Andan ayrı dirliğim, dirlik değildir benim Koyam ol dirgüre beni, bu ölü dirgürimezem

Huri gelip eydür ise, gönlün bana vergil deyu Dost'tan artık kimseye, ben gönlümü verimezem

Dost deyu geçti ömrüm, başarmadım Dost kulluğun Koyam ol başara beni, ben hiç iş başarımazam

Bir gezden ol oldum, dahi benden ümit yoktur bana Ben ol isem pes ol kani, bu sırra erimezem

Değmeler eydür Yunus'a, katlan bu gün yarın deyu Ceht edüben bu günümü, yarına irgürimezem

ŞOL BENİM ŞEYHİMİ

Şol benim Şeyhimi görmeğe kim gelir Zevk ile safalar sürmeğe kim gelir

Şeyhimin illeri, uzaktır yolları Açılmış gülleri dermeğe kim gelir

Şeyhimin özünü, severim sözünü Ol mubarek yüzünü, görmeğe kim gelir

Şeyhimin ilini, sorarım evini Ol sebepli elini öpmeğe kim gelir

Şeyhimin ilinde, asası elinde Şeyhimin yolunda, ölmeğe kim gelir

Aht ile vefalar, zevk ile safalar Bu yolda cefalar çekmeğe kim gelir

Şeyhimim şem'ine bu canım pervane Saladır aşıklara, yanmağa kim gelir

Hak için malını, hep vere varını Aşk için arını, atmağa kim gelir

Şehidin donunu, yumazlar kanını Dost için canını vermeğe kim gelir

Ah ile göz yaşı, Yunus'un haldaşı Zehrile pişen aşı, yemeğe kim gelir

BİR BEN VARDIR BENDE

Severim ben Seni candan içeru Yolum vardır bu erkandan içeru

Şeriat, tarikat yoldur varana Hakikat meyvası andan içeru

Dinin terk edenin küfürdür işi Ol ne küfürdür, imandan içeru

Beni bende demen, ben de değilim Bir ben vardır bende, benden içeru

Beni benden alana ermez elim Kim kadem basa Sultandan içeru

Süleyman kuş dilin bilir dediler Süleyman var, Süleyman'dan içeru

Tecelliden nasip erdi kimine Kiminin maksudu bundan içeru
Senin aşkın beni benden alıptır Ne şirin dert bu, dermandan içeru
Miskin Yunus, gözü tuş oldu Sana Kapıda bir kuldur, Sultandan içeru

EĞER YARLIĞAMAZSAN

Hak Çalabım, Hak Çalabım, Sencileyin yok Çalabım Günahlarımız yarlığa, ey rahmeti çok Çalabım
Kullar Senin Sen kulların, günahları çok bunların Uçmağına koy bunları, binsinler Burak Çalabım
Ne Sultan, ne baylardasın, ne köşk ü saraylardasın Girdin Miskinler gönlüne, edindin durak Çalabım
Ne zühtüm var, ne taatim, ne gücüm, ne takatim Meğer Senin inayetin, kıla yüzüm ak Çalabım
Yarlığa-gıl Sen Yunus'u, günahlı kulların ile Eğer yarlığamazsan, key kati firak Çalabım

ACEP BU BENİM HALİM

Acep bu benim canım, azat ola mı ya Rab Yoksa yedi Tamu'da yana kala mı ya Rab
Acep bu benim halim, yer altında ahvalim Varıp yatacak yerim, akrep dola mı ya Rab
Can hulkuma geldikte, Azrail'i gördükte Ya canımı aldıkta, asan ola mı ya Rab
Dar oldu bana düzler, gice ile gündüzler Dünyaya bakan gözler, didar göre mi ya Rab
Allah olucak Kadı, bizden ola mı razı Görüp Habib'in bizi, şef'i ola mı ya Rab
Yunus kabre vardıkta, Münker Nekir geldikte Bize sual ettikte, dilim döne mi ya Rab

AŞKINA MUHAMMED'İN

Hak yarattı alemi, aşkına Muhammed'in Ay ü günü yarattı, şevkine Muhammed'in
Ol! dedi oldu alem, yazıldı levh ü kalem Okundu hatm-i kelam, şanına Muhammed'in
Hep Erenler geldiler, dergaha yüz sürdüler Zikr-i tevhit ettiler, nuruna Muhammed'in
Veysel Karani kazandı, ahır yine özendi Sekiz Uçmak bezendi, aşkına Muhammed'in

Ferişteler geldiler, saf saf olup durdular Beş vakt namaz kıldılar, aşkına Muhammed'in
Havada uçan kuşlar, yaşarıp dağ ü taşlar Yemiş verir ağaçlar, aşkına Muhammed'in
İmansızlar geldiler, andan iman aldılar Beş vakt namaz kıldılar, aşkına Muhammed'in
Yunus kim ede methi, över Kur'an ayeti An! vergil salavatı, aşkına Muhammed'in

KÖRDÜR MÜNKİRİN GÖZÜ

Miskinlikte buldular kimde erlik var ise
Merdivenden iterler, kim yüksekten bakar ise
Gönlü yüksekte gezer, dembedem yoldan azar Dış yüzüne ol sızar, içinde ne var ise
Ak sakallı bir koca, bilmez ki hali nice
Emek yemesin hacca, bir gönül yıkar ise
Sağır işitmez sözü, gece sanır gündüzü Kördür münkirin gözü, alem münevver ise
Gönül Çalabın tahtı, Çalap gönüle baktı
İki cihan bedbahtı, kim bir gönül yıkar ise
Sen sana ne sanırsan, ayruğa da anı san Dört kitabın manası, budur eğer var ise
Manada götürmüşler, kardaştan yar yeğrektir
Oğuldan dahi tatlı, eğer doğru yar ise
Gördün yarin doğrudur, baş kogil ayağına Çıkar ciğerin yedir, eğer çaren var ise
Gördün yarin eğridir, nen var ise ver kurtul
Ululardan öğüttür, işittiğin var ise
Az söz erin yüküdür, çok söz hayvan yüküdür Bilire bir söz yeter, sende güher var ise
Bildik gelenler geçmiş, konanlar geri göçmüş
Aşk şarabından içmiş, kim mana duyar ise
Yunus yoldan ırmasın, yüksek yere durmasın Sinle sırat görmesin, sevdiği didar ise

DOST ELİNDEN ÖLÜRSEM

Dost elinden ölürsem, hiç gümansız geru gelem Ganimet görem bu demi, can şükrane veri gelem

Canın diri tutan kişi, Dost katından ırak düşer Feda kılam yüz bin canı, ıraklıktan beru gelem
Cercis'leyin ol Dost beni, yetmiş gez öldürür ise Bin gez dahi ölür isem, yüz bin gez ileru gelem
Yüz bin gez doğam uyagam, Dost burcunda cevlan kılam Hem Bunda olam, hem Anda, Bunda Anda varı gelem
Yavu kılındım ne çare, yürürem dün gü'n avare Sorulara cevap budur, ben esrügem deyu gelem
Bin yıl toprakta yatursam, ben komayam Enelhakkı Ne vakit gerek olursa, aşk nefesin uru gelem
İnanmayan, gel sinime, Dost adını eyit, kıgır Kefen donum pare kılup, toprağımdan duru gelem
Bundan böyle n'olasını, değme akil şerh etmeye Yunus eydür aşıklara, Dost haberin veri gelem

GERÇEK ERİN HALİNİ

Yalan söyler görmeyen, haberi gören bilir Gerçek erin halini, yolda can veren bilir
Tatma gönülde kini, hoş tutgönülde miskini Dünya ahiret ekini, ekip götüren bilir
Ademin toprağın dört ferişte götürdü Suyunu neden kattı, yapıp yuğuran bilir
İsrafil ü Azrail, Mikail ü Cebrail Kıyamet ne gün kopar, yarın sur uran bilir
Dokuz kırk yaşayan eylenmedi dünyada Saati bir dem imiş, sohbeti süren bilir
Ölmez dirliği bulduran, evliya sohbetidir Yunus dahi bilmezse, okunan Kur'an bilir

SEN VİRAN OLMAYINCA

Gönül kanda dolana, maşukun bulmayınca Kişi aşık mı olur gönülsüz kalmayınca
Gönüldür anan Onu, esir eyleyen seni Kimi azat eylersin, sen azat olmayınca
Boynu zincirli geldik, key kati esir olduk Er nazar eylemedi halimiz bilmeyince
Bir yandan överler, aylak nesne verirler Bahasın ne bilesin, sen satın almayınca

Bahası canın anın, mal ile davar değil Sevdik mi ele girer, sevdikler vermeyince
Dostu kande bulasın, sende durmak ile sen Ol imaret eylemez, sen viran olmayınca
Sözü Yunus'tan işit, kibir kılma tut öğüt Ol seni sora gelmez, sen yavu varmayınca

NE VERİR İSEN ELİN İLE

Eğriliğin koyasın, doğru yola gelesin Kibr ü kini çıkargil, erden nasip alasın
Ne verir isen elin ile, şol varır senin ile Ben disem inanmazsın, varıcağaz bulasın
Gönülde pas oturur, anda seni yitürür İçeru Şah oturur, girmezsin kim göresin
On ikidir hücresi, dervazesi yedidir Anda iki dilber var, bilmezsin ki sorasın
Biçare miskin Yunus, aşktan dava kılırsın Dost'tan haber gelicek, yüz sürüyü varasın

YALVAR

Can ü gönülden seversen Yalvar kul, Allah'a yalvar Maksuda ermek dilersen Yalvar kul, Allah'a yalvar
Yalvar a kardeş yalvara
Varmıyasın yüzü kara
Ümmet isen Peygambere
Yalvar kul, Allah'a yalvar
Geceler uykudan uyan
Gizli sırlar olsun ayan
Mahrum olmaz Allah deyen
Yalvar kul, Allah'a yalvar
Tanı sen kendini tanı Neden yarattı Hak seni
N'olacağın anubeni Yalvar kul, Allah'a yalvar
Yunus nuş eyle belayı
Yürü maksudun dileği
Hem inleyi, hem ağlayı
Yalvar kul, Allah'a yalvar

ŞOL CENNET'İN IRMAKLARI

Şol cennet'in ırmakları Akar Allah deyu deyu
Çıkmış İslam bülbülleri Öter Allah deyu deyu

Salınır Tüba dalları
Kur'an okur hem dilleri
Cennet bağının gülleri
Kokar Allah deyu deyu
Kimi yiyip kimi içer
Hep melekler rahmet saçar
İdris Nebi hulle biçer
Biçer Allah deyu deyu
Altındadır direkleri
Gümüştendir yaprakları
Uzandıkça budakları
Biter Allah deyu deyu
Aydan arıdır yüzleri
Misk ü amberdir sözleri
Cennet'te huri kızları
Gezer Allah deyu deyu
Hakka aşık olan kişi
Akar gözlerinin yaşı
Pür nur olur içi dışı
Söyler Allah deyu deyu
Ne dilersen Hak'tan dile
Kılavuzla gir doğru yola
Bülbül aşık olmuş güle
Öter Allah deyu deyu
Açıldı gökler kapısı Rahmetle doldu hepisi Sekiz cennet'in kapısı
Açılır Allah deyu deyu
Rıdvan-dürür kapı açan
İdris-dürür hülle biçen
Kevser şarabını içen
Kanar Allah deyu deyu
Miskin Yunus var Yarına
Koma bu günü yarına
Yarın Hakk'ın divanına
Varam Allah deyu deyu
GÜZEL KABETULLAH
Hak müyesser etse de varsam
Güzel Kabetullah sana

Bakuben hayranın olsam
Güzel Kabetullah sana
Kara donuna bürünür
Arş'la beraber görünür
Sana varmayan yerinür
Güzel Kabetullah sana
Gümüşten kapı açmışlar
Mermerlerle döşemişler
Altın kuşak kuşatmışlar
Güzel Kabetullah sana
Kabenin çevresi dağlar Didar görmüş sular çağlar Aşık Yunus durmaz ağlar
Güzel Kabetullah sana

ÇIKTIM ERİK DALINA

Çıktım erik dalına, anda yedim üzümü Bostan issi kakıyup, der ne yersin kozumu
Kerpiç koydum kazana, poyraz ile kaynattım
Nedir deyip sorana, bandım verdim özünü
İplik verdim çulhaya, sarıp yumak etmemiş Becit becit ısmarlar, gelsin alsın bezini
Bir serçenin kanadın, kırk kağnıya yüklettim
Kırk çift dahi çekmedi, şöyle kaldı yazılı
Bir sinek bir kartalı, salladı vurdu yere Yalan değil gerçektir, ben de gördüm tozunu
Bir küt ile güreştim, elsiz ayağım aldı
Güreşip basamadım, göyündürdü özümü
Kaf dağından bir taşı şöyle attılar bana Öğlelik yere düştü, bozayazdı yüzümü
Balık kavağa çıkmış, zift turşusun yemeğe
Leylek koduk doğurmuş, bak a şunun sözünü
Gözsüze çu el eyledim, sağır sözüm anladı Dilsiz çağırıp söyler, dilimdeki sözümü
Bir öküz boğazladım, kakladım sere kodum
Öküz issi geldi eydür, boğazladın kazımı
Anda da kurtulmadım, nidesimi bilmedim Bir çerçi de geldi eydür, kanı aldın gözgümü
Gördüm kaplubağayı, yanın seğirdüpdür gider

Sordum kanda gidersin, Kayseriyedir azimi
Yunus bir söz söylemiş, hiç bir söze benzemez Münafıklar elinden, örttü mana yüzünü
BİR GEZ GÖNÜL YIKTIN İSE
Bir gez gönül yıktın ise, kıldığın namaz değil Yetmiş iki millet dahi, elin yüzün yumaz değil
Bir gönül yaptın ise, er eteğin tuttun ise Bir gez hayr ettin ise, birine bin az değil
Erden sana nazar ola, için dışın nur ola Beli kurtulmuştan ola, şol kişi kim gammaz değil
Er odur alçak dura, ayak odur yola vara Göz odur ki Hakk'ı göre, gündüz gören göz değil
Yunus Emre'm sözün satar, söze bal ü yağ katar Altmış bin sarrafa satar, yükü gevherdir koz değil
AŞK BEZİRGANI
Aşk bezirganı, sermaye canı Bahadır gördüm, cana kıyanı
Zehi bahadır can terkin urur Kılıç mı keser himmet giyeni
Kamusun bir gör, kemterin er gör Alu görmegil, palas giyeni
Tez çıkarırlar fevkal'ulaya Bin İsa gibi dünya yakanı
Tez indirirler tahtesseraya Bir Karun gibi dünya kovanı
Aşık olanın nişanı vardır Melamet olur belli beyanı
Zühdüm var deyu ta'n eylemegil Merdut ederler mağrur olanı
İlmim var deyu mağrur olmagil Hak kabul etti kefen soyanı
Atlası kodu, abalar geydi İbrahim Ethem Sırdan duyanı
Çün Mansur gördü, Ol benem dedi Od'a yaktılar, işittik anı
Od'a yandırdın, külün savurdun Öyle mi gerek Seni seveni
Zinhar ey Yunus, gördüm demegil Od'a yakarlar gördüm deyeni
BU NE ACAYİP UĞRU
İstediğimi buldum, aşikare can içinde Taşra isteyen kendi pinhan içinde
Kadimdir hiç ırılmaz, ansız kimse dirilmez
Adım adım yer ölçer, hükmü revan içinde
Tutun deyu çağırır, uğru dahi çağırır Bu ne acayip uğru, bu çağıran içinde
Siyaset meydanında, galebe eden, bakan ol
Siyaset kendi olmuş, girmiş meydan içinde

Takmış kudret kılıcın, çalmış nefsin boynuna Nefsini tepelemiş elleri kan içinde
Sayru olmuş iniler, Kur'an ünün diniler
Kur'an okuyan kendi, kendi Kur'an içinde
Bu tılsımı bağlayan, cümle dilde söyleyen Yere, göke sığmayan, girmiş gönül içinde
Yüce yüce aşk düzer, kenduzin anda bezer
Gör nice cevlan ider hırka kaftan içinde
Türlü türlü imaret, köşk ü saray yapan ol Kara nikap tutunmuş girmiş külhan içinde
Baştan ayağa değin, cümle hükm eden oldur
Hak'tan ayru ne vardır, kalma güman içinde
Birsen birliğe gel bak, ikiyi elden bırak
Bütün mana bulasın, sıdk ü iman içinde
Oruç, namaz, gusl ü hac hicabdır aşıklara
Aşık andan münezzeh, hastır insan içinde
Girdim gönül bahrine, daldım anın ka'rına Seyr ederken iz buldum, baktım bu can içinde
Bu izimi izledim, sağım solum gözledim
Çok acayipler gördüm, yoktur cihan içinde
Yunus senin sözlerin, manadır bilenlere Söyleniser sözlerin, devr ü zaman içinde

MUHAMMET

Canım kurban olsun Senin yoluna Adı güzel, kendi güzel Muhammet
Şefaat eyle bu kemter kuluna Adı güzel, kendi güzel Muhammet
Mümin olanların çoktur cefası
Ahirette olur zevk ü safası
On sekiz bin alemin Mustafa'sı
Adı güzel, kendi güzel Muhammet
Yedi gökleri seyran eyleyen Kürsi'nin üstünde cevlan eyleyen
Miraçta ümmetini dileyen Adı güzel, kendi güzel Muhammet
Aşık Yunus n'eder dünyayı Sensiz
Sen Hak Peygambersin şeksiz, gümansız
Sana uymıyanlar gider imansız
Adı güzel, kendi güzel Muhammet

EBEDİ PADİŞAH

Ey Padişahı lem yezel

Ey kadir-i hayyu ezel
Kahrında hoş lütfunda hoş
Hoştur bana senden gelen
Ya gonca gül, yahut diken
Ya hilattır, yahut kefen
Narında hoş, nurunda hoş
Miskin Yunus sana kuldur
İster ağlat, ister güldür
İster şad et, ister öldür
Narında hoş, nurunda hoş